

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-15-05

Druk nr 4039

Warszawa, 17 maja 2005 r.

Pan
Włodzimierz Cimoszewicz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o ratyfikacji Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych, sporządzonej w Brukseli dnia 26 lipca 1995 r.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Spraw Zagranicznych oraz Minister Finansów.

Z szacunkiem

(-) Marek Belka

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 26 lipca 1995 r. została sporządzona w Brukseli Konwencja sporządzona na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych.

Po zaznajomieniu się z powyższą Konwencją, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- Rzeczpospolita Polska postanawia przystąpić do tej Konwencji,
- postanowienia Konwencji są przyjęte, potwierdzone i będą niezmiennie zachowywane.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie, dnia

PREZYDENT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

PREZES RADY MINISTRÓW

U S T A W A

z dnia

o ratyfikacji Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych, sporządzonej w Brukseli dnia 26 lipca 1995 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych, sporządzonej w Brukseli dnia 26 lipca 1995 r.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

AKT RADY
z dnia 26 lipca 1995 r.
ustanawiający Konwencję w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla
potrzeb celnych (95/C 316/02)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego artykuł K.3 ustęp 2 litera c),

a także mając na uwadze, co następuje:

do realizacji celów Unii Europejskiej Państwa Członkowskie uznają współpracę w sprawach celnych za przedmiot wspólnego zainteresowania, który wchodzi w zakres współpracy przewidzianej w tytule VI Traktatu;

POSTANOWIWSZY, iż konwencja, której tekst jest przedstawiony w załączniku i która została w dniu dzisiejszym podpisana przez przedstawicieli rządów Państw Członkowskich Unii Europejskiej, zostaje niniejszym sporządzona;

ZALECA jej przyjęcie przez Państwa Członkowskie zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 lipca 1995 r.

W imieniu Rady

J.A. BELLOCH JULBE

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

KONWENCJA

sporządzona na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych

WYSOKIE UMAWIAJĄCE SIĘ STRONY niniejszej Konwencji, Państwa Członkowskie Unii Europejskiej,

ODWOŁUJĄC SIĘ do Aktu Rady Unii Europejskiej z dnia 26 lipca 1995 r.,

ODWOŁUJĄC SIĘ do zobowiązań zawartych w Konwencji o wzajemnej pomocy między administracjami celnymi, podpisanej w Rzymie dnia 7 września 1967 r.,

UWZGLĘDNIAJĄC, że administracje celne wraz z innymi właściwymi organami są odpowiedzialne na granicach zewnętrznych Wspólnoty i wewnątrz obszaru wspólnotowego, za zapobieganie, prowadzenie dochodzeń i ściganie naruszeń nie tylko przepisów wspólnotowych, ale również prawodawstwa krajowego, a w szczególności tego prawodawstwa, które objęte jest artykułami 36 i 223 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską,

UWZGLĘDNIAJĄC, że publiczne zdrowie, moralność i bezpieczeństwo są poważnie zagrożone przez rozwój nielegalnego handlu wszelkiego rodzaju,

PRZEKONANE, że istnieje potrzeba zacieśnienia współpracy między administracjami celnymi poprzez ustanowienie procedur, zgodnie z którymi administracje celne mogą działać wspólnie i wymieniać dane osobowe lub inne, mające związek z nielegalnym handlem, wykorzystując nowe technologie zarządzania i przekazywania takich informacji, z zastrzeżeniem postanowień Konwencji Rady Europy o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych o charakterze osobowym, sporządzonej w Strasburgu dnia 28 stycznia 1981 r.,

MAJĄC NA UWADZE, że administracje celne muszą w bieżącej pracy stosować zarówno postanowienia wspólnotowe, jak i niewspólnotowe i że w związku z tym istnieje oczywista konieczność zapewnienia, aby postanowienia o pomocy wzajemnej i współpracy w obydwu sektorach zostały opracowane, w możliwym stopniu, jednocześnie,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

ROZDZIAŁ I

DEFINICJE

Artykuł 1

Do celów niniejszej Konwencji:

1. Termin „prawodawstwo krajowe” oznacza ustawy lub rozporządzenia Państwa Członkowskiego, w stosowaniu których administracja celna tego Państwa Członkowskiego posiada całkowitą lub częściową kompetencję w odniesieniu do:
 - przepływu towarów podlegających środkom zakazu, ograniczenia lub kontroli, w szczególności takim środkiem, które zostały określone w artykułach 36 i 223 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską,
 - transferu, zamiany, zatajania lub maskowania mienia lub przychodów pochodzących lub uzyskanych bezpośrednio czy pośrednio lub wykorzystywanych w ramach nielegalnego handlu narkotykami.
2. Termin „dane osobowe” oznacza wszelkie informacje dotyczące osoby fizycznej o ustalonej lub możliwej do zidentyfikowania tożsamości.
3. „Dostarczające Państwo Członkowskie” oznacza państwo, które wprowadza element danych do Systemu Informacji Celnej.

ROZDZIAŁ II

UTWORZENIE SYSTEMU INFORMACJI CELNEJ

Artykuł 2

1. Administracje celne Państw Członkowskich organizują i utrzymują wspólny zautomatyzowany system informacji dla potrzeb celnych, zwany dalej „Systemem Informacji Celnej”.
2. Celem Systemu Informacji Celnej, zgodnie z postanowieniami niniejszej Konwencji, jest pomoc przy zapobieganiu, prowadzeniu dochodzeń i ściganiu poważnych naruszeń prawodawstwa krajowego przez zwiększenie, dzięki szybkiemu rozpowszechnianiu informacji, skuteczności współpracy i procedur kontrolnych administracji celnych Państw Członkowskich.

ROZDZIAŁ III

FUNKCJONOWANIE I UŻYTKOWANIE INFORMACJI CELNYCH

Artykuł 3

1. System Informacji Celnej składa się z centralnej bazy danych dostępnej przez terminale umiejscowione w każdym z Państw Członkowskich. Zawiera on wyłącznie dane, z danymi osobowymi włącznie, niezbędne do realizacji swojego celu, określonego w artykule 2 ustęp 2, w następujących kategoriach:
 - (i) towary;
 - (ii) środki transportu;
 - (iii) przedsiębiorstwa;

- (iv) osoby;
- (v) tendencje w dziedzinie nadużyć ;
- (vi) dostępność ekspertyzy.

2. Komisja zapewnia techniczne zarządzanie infrastrukturą Systemu Informacji Celnej, zgodnie z zasadami przewidzianymi w przyjętych w Radzie środkach wykonawczych.

Komisja przedstawia komitetowi określone w artykule 16 sprawozdania dotyczące zarządzania.

3. Komisja informuje wspomniany komitet o praktycznych ustaleniach przyjętych dla zarządzania technicznego.

Artykuł 4

Państwa Członkowskie określają pozycje, jakie należy włączyć do Systemu Informacji Celnej, odnoszące się do każdej z kategorii (i) do (vi) artykułu 3, w zakresie niezbędnym do osiągnięcia celu systemu. Żadna pozycja dotycząca danych osobowych nie może w żadnym razie zostać umieszczona w kategoriach (v) i (vi) artykułu 3. Pozycje dotyczące informacji wprowadzonych w odniesieniu do osób zawierają nie więcej niż:

- (i) nazwisko, nazwisko panińskie, imiona i pseudonimy;
- (ii) datę i miejsce urodzenia;
- (iii) obywatelstwo;
- (iv) płeć;
- (v) wszystkie rzeczywiste i trwałe znaki szczególne;
- (vi) powód wprowadzenia danych;
- (vii) proponowane działanie;
- (viii) kod ostrzegawczy, który wskazuje na posiadanie broni, stosowanie przemocy lub ucieczkę w przeszłości.

W żadnym razie nie wprowadza się danych osobowych, określonych w artykule 6, zdanie pierwsze Konwencji Rady Europy o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych o charakterze osobowym, sporządzonej w Strasburgu w dniu 28 stycznia 1981 r., zwanej dalej „Konwencją strasburską z 1981 r.”.

Artykuł 5

1. Dane wchodzące w zakres kategorii (i) do (iv) artykułu 3 wprowadzane są do Systemu

Informacji Celnej jedynie do celów przeprowadzania obserwacji i składania meldunków, nadzoru niejawnego lub szczególnych kontroli.

2. Do celów proponowanych działań, określonych w ustępie 1, dane osobowe wchodzące w zakres kategorii (i) do (iv) artykułu 3 mogą zostać wprowadzone do Systemu Informacji Celnej wyłącznie wtedy, jeżeli, szczególnie na podstawie wcześniejszych nielegalnych działań, istniejące informacje pozwalają domniemywać, że dana osoba dopuszczała się lub dopuszcza się albo dopuści się poważnych naruszeń prawodawstwa krajowego.

Artykuł 6

1. Jeżeli proponowane działania, określone w artykule 5 ustęp 1, są realizowane, następujące informacje mogą być zbierane i przekazywane w całości lub częściowo dostarczającemu Państwu Członkowskiemu:

- (i) fakt znalezienia danego towaru, środków transportu, przedsiębiorstwa lub osoby;
- (ii) miejsce, godzina i powód kontroli;
- (iii) trasa i cel podróży;
- (iv) osoby towarzyszące danej osobie lub pasażerowie środków transportu;
- (v) wykorzystywane środki transportu;
- (vi) przewożone przedmioty;
- (vii) okoliczności, w jakich towar, środki transportu, przedsiębiorstwo lub osoba zostały znalezione.

W przypadku, gdy takie informacje zostały zebrane w trakcie operacji nadzoru niejawnego, należy podjąć kroki w celu zapewnienia, aby niejawny charakter operacji nadzoru nie został narażony na niebezpieczeństwo.

2. W ramach szczególnych kontroli, określonych w artykule 5 ustęp 1, osoby, środki transportu i przedmioty mogą zostać poddane rewizji w dopuszczalnym zakresie i zgodnie z ustawami, rozporządzeniami i procedurami Państwa Członkowskiego, w którym przeprowadzana jest rewizja. Jeżeli prawodawstwo Państwa Członkowskiego nie zezwala na przeprowadzanie szczególnych kontroli, są one automatycznie zamieniane przez to Państwo Członkowskie na przeprowadzanie obserwacji i składanie meldunków.

Artykuł 7

1. Bezpośredni dostęp do danych zawartych w Systemie Informacji Celnej jest zastrzeżony wyłącznie dla organów krajowych wyznaczonych przez każde Państwo Członkowskie. Tymi organami krajowymi są administracje celne, ale zgodnie z ustawami, rozporządzeniami i procedurami danego Państwa Członkowskiego, do działania dla osiągnięcia celu określonego w artykule 2 ustęp 2 można również włączyć inne właściwe organy.

2. Każde Państwo Członkowskie przesyła pozostałym Państwom Członkowskim oraz komitetowi, określone w artykule 16, wykaz właściwych organów wyznaczonych zgodnie z ustępem 1, które upoważnione są do bezpośredniego dostępu do danych znajdujących się w Systemie Informacji Celnej, określając dla każdego organu do jakich danych i w jakim celu mogą mieć dostęp.

3. Nie naruszając postanowień ustępów 1 i 2, Państwa Członkowskie mogą jednomyślnie zezwolić międzynarodowym lub regionalnym organizacjom na dostęp do Systemu Informacji Celnej. Takie porozumienie przyjmuje formę protokołu do niniejszej Konwencji. Podejmując decyzję Państwa Członkowskie uwzględniają każde z istniejących wzajemnych uzgodnień, jak również każdą opinię Wspólnego Organu Nadzorczego, określonego w artykule 18, dotyczącą całkowitej wystarczalności środków ochrony danych.

Artykuł 8

1. Państwa Członkowskie mogą korzystać z danych uzyskanych z Systemu Informacji Celnej jedynie dla osiągnięcia celu określonego w artykule 2 ustęp 2. Jednakże, mogą one wykorzystywać je do celów administracyjnych lub innych, po uprzednim uzyskaniu pozwolenia i z zastrzeżeniem wszelkich warunków nałożonych przez Państwo Członkowskie, które je wprowadziło do systemu. Tego rodzaju inne wykorzystanie musi być zgodne z ustawami, rozporządzeniami i procedurami Państwa Członkowskiego, które chce z nich skorzystać i powinno uwzględniać zasadę 5.5 zalecenia R (87) 15 Komitetu Ministrów Rady Europy z dnia 17 września 1987 r.

2. Bez uszczerbku dla postanowień ustępów 1 i 4 niniejszego artykułu oraz artykułu 7 ustęp 3, dane pochodzące z Systemu Informacji Celnej są wykorzystywane wyłącznie przez organy krajowe danego Państwa Członkowskiego wyznaczone przez dane Państwo Członkowskie, właściwe do działania dla osiągnięcia celu określonego w artykule 2 ustęp 2, zgodnie z ustawami, rozporządzeniami i procedurami tego Państwa Członkowskiego.

3. Każde Państwo Członkowskie przesyła pozostałym Państwom Członkowskim oraz komitetowi, określone w artykule 16, wykaz właściwych organów wyznaczonych zgodnie z postanowieniami ustępu 2.

4. Dane uzyskane z Systemu Informacji Celnej mogą, po uprzednim uzyskaniu zezwolenia Państwa Członkowskiego, które wprowadziło je do Systemu i z zastrzeżeniem określonych warunków nałożonych przez nie, zostać przekazane organom krajowym innym niż organy wyznaczone zgodnie z ustęp 2, państwom trzecim oraz organizacjom międzynarodowym lub regionalnym, które chcą z nich skorzystać. Każde Państwo Członkowskie podejmuje szczególne środki w celu zapewnienia bezpieczeństwa takich danych, gdy są one przesyłane lub dostarczane służbom znajdującym się poza jego własnym terytorium. Szczegóły dotyczące takich środków muszą zostać przekazane Wspólnemu Organowi Nadzoru określone w artykule 18.

Artykuł 9

1. Wprowadzenie danych do Systemu Informacji Celnej regulują ustawy, rozporządzenia i procedury dostarczającego Państwa Członkowskiego, chyba że niniejsza Konwencja ustanawia bardziej rygorystyczne postanowienia.

2. Wykorzystanie danych uzyskanych z Systemu Informacji Celnej, włączając w to każde z podjętych działań, określonych w artykule 5, i zaproponowanych przez dostarczające Państwo Członkowskie, regulują ustawy, rozporządzenia i procedury Państwa Członkowskiego, które takie dane wykorzystuje, chyba że niniejsza Konwencja ustanawia bardziej rygorystyczne postanowienia.

Artykuł 10

1. Każde z Państw Członkowskich wyznacza właściwą administrację celną odpowiedzialną za System Informacji Celnej na szczeblu krajowym.

2. Administracja ta jest odpowiedzialna za prawidłowe funkcjonowanie Systemu Informacji Celnej na obszarze Państwa Członkowskiego i podejmuje środki niezbędne w celu zapewnienia zgodności z postanowieniami niniejszej Konwencji.

3. Państwa Członkowskie przekazują sobie nazwę właściwej administracji określonej w ustępie 1.

ROZDZIAŁ IV

ZMIANA DANYCH

Artykuł 11

1. Jedynie dostarczające Państwo Członkowskie ma prawo zmieniać, uzupełniać, poprawiać lub usuwać dane, które wprowadziło do Systemu Informacji Celnej.

2. Jeżeli dostarczające Państwo Członkowskie zwraca lub zwróciło uwagę, że dane, które wprowadziło, są faktycznie nieścisłe lub, że zostały one wprowadzone albo są przechowywane niezgodnie z niniejszą Konwencją, to odpowiednio zmienia, uzupełnia, poprawia lub usuwa takie dane i powiadamia o tym pozostałe Państwa Członkowskie.

3. Jeżeli jedno z Państw Członkowskich posiada dowody sugerujące, że część danych jest faktycznie nieścisła lub zostały one wprowadzone lub są przechowywane w Systemie Informacji Celnej niezgodnie z niniejszą Konwencją, to powiadamia o tym dostarczające Państwo Członkowskie tak szybko, jak to możliwe. To ostatnie Państwo Członkowskie sprawdza właściwe dane i jeśli jest to konieczne, poprawia lub usuwa bezzwłocznie nieprawidłowości. Dostarczające Państwo Członkowskie informuje inne Państwa Członkowskie o dokonaniu jakichkolwiek poprawek lub usunięć.

4. Jeżeli w chwili wprowadzania danych do Systemu Informacji Celnej Państwo Członkowskie zauważy, że jego sprawozdanie jest sprzeczne z poprzednim sprawozdaniem pod względem zawartości lub wymaganego działania, powiadamia o tym bezzwłocznie Państwo Członkowskie, które przygotowało poprzednie sprawozdanie. Obydwa Państwa Członkowskie podejmują następnie wysiłki w celu uregulowania sprawy. W przypadku braku porozumienia, pierwsze sprawozdanie zostaje zachowane, natomiast elementy nowego sprawozdania, które nie są sprzeczne z pierwszym sprawozdaniem, wprowadzane są do systemu.

5. Z zastrzeżeniem postanowień niniejszej Konwencji, jeżeli w Państwie Członkowskim sąd lub inny właściwy organ tego Państwa podejmuje ostateczną decyzję o zmianie, uzupełnieniu, poprawieniu lub usunięciu danych znajdujących się w Systemie Informacji Celnej, Państwa Członkowskie zobowiązują się wzajemnie do wykonania takiej decyzji. W przypadku sprzeczności między takimi decyzjami sądów lub innych właściwych organów w różnych Państwach Członkowskich, włącznie z decyzjami określonymi w artykule 15 ustęp 4, dotyczącymi poprawek lub usunięć, Państwo Członkowskie, które wprowadziło odnośne dane, usuwa te dane z systemu.

ROZDZIAŁ V

PRZECHOWYWANIE DANYCH

Artykuł 12

1. Dane wprowadzone do Systemu Informacji Celnej przechowywane są jedynie przez okres konieczny do osiągnięcia celu, który uzasadniał ich wprowadzenie. Potrzeba ich przechowywania jest przynajmniej raz w roku badana przez Państwo Członkowskie, które je dostarczyło.

2. Dostarczające Państwo Członkowskie może, w okresie badania, podjąć decyzję o przechowaniu danych aż do następnego badania, jeżeli zachowanie danych jest konieczne do osiągnięcia celów, którymi uzasadnione było ich wprowadzenie. Bez uszczerbku dla przepisów artykułu 15, jeżeli nie podjęto decyzji o zachowaniu tych danych, są one automatycznie przesyłane do tej części Systemu Informacji Celnej, do której, zgodnie z ustępem 4, dostęp jest ograniczony.

3. Jeżeli zgodnie z ustępem 2 przewidziano planowe przesłanie danych przechowywanych w Systemie Informacji Celnej, system ten automatycznie, z wyprzedzeniem 1 miesiąca, informuje o tym Państwo Członkowskie, które dostarczyło te dane.

4. Dane przesyłane zgodnie z ustępem 2 przechowuje się dalej przez okres 1 roku w Systemie Informacji Celnej, ale, bez uszczerbku dla przepisów artykułu 15, są już one udostępniane jedynie przedstawicielowi komitetu, określonego w artykule 16, lub organom nadzorczym, określonym w artykule 17 ustęp 1 oraz artykule 18 ustęp 1. W tym okresie można z nich korzystać tylko w celu sprawdzenia ich ścisłości i legalności, a następnie muszą one zostać usunięte.

ROZDZIAŁ VI

OCHRONA DANYCH OSOBOWYCH

Artykuł 13

1. Każde Państwo Członkowskie, które chciałoby uzyskiwać dane osobowe lub wprowadzać je do Systemu Informacji Celnej, przyjmie, nie później niż do chwili wejścia w

życie niniejszej Konwencji, ustawodawstwo krajowe, które zapewni poziom ochrony danych osobowych co najmniej równy temu, który wynika z zasad Konwencji strasburskiej z 1981 r.

2. Państwo Członkowskie otrzymuje dane osobowe z Systemu Informacji Celnej lub wprowadza je do tego systemu tylko wtedy, jeżeli ustalenia dotyczące ochrony takich danych przewidziane w ustępie 1 weszły w życie na terytorium tego Państwa Członkowskiego. Państwo Członkowskie wyznacza również z wyprzedzeniem krajowy nadzorczy organ lub organy, zgodnie z artykułem 17.

3. W celu zapewnienia prawidłowego stosowania postanowień niniejszej Konwencji dotyczących ochrony danych osobowych, System Informacji Celnej traktowany jest w każdym z Państw Członkowskich jako archiwum krajowe podlegające postanowieniom prawa krajowego, określonych w ustępie 1, i wszystkim innym bardziej rygorystycznym postanowieniom zawartym w niniejszej Konwencji.

Artykuł 14

1. Z zastrzeżeniem artykułu 8 ustęp 1, każde Państwo Członkowskie zapewnia, że wykorzystywanie danych osobowych pochodzących z Systemu Informacji Celnej do innych celów niż określone w artykule 2 ustęp 2 jest sprzeczne z jego ustawami, rozporządzeniami i procedurami.

2. Dane mogą być kopiowane tylko z powodów natury technicznej, pod warunkiem że taka kopia jest potrzebna do bezpośredniego poszukiwania przeprowadzanego przez organy określone w artykule 7. Z zastrzeżeniem artykułu 8 ustęp 1, danych osobowych wprowadzonych przez inne Państwa Członkowskie nie można kopiować z Systemu Informacji Celnej do innych krajowych archiwów z danymi.

Artykuł 15

1. Prawa osób w odniesieniu do danych osobowych w Systemie Informacji Celnej, w szczególności prawo do dostępu, są wprowadzane w życie zgodnie z ustawami, rozporządzeniami i procedurami Państwa Członkowskiego, które przywołują te prawa.

Jeżeli przewidują to ustawy, rozporządzenia i procedury danego Państwa Członkowskiego, krajowy organ nadzorczy, określony w artykule 17, decyduje czy informacje mogą zostać udostępnione i według jakiej procedury.

Państwo Członkowskie, które nie dostarczyło właściwych danych, może przekazać dane tylko w przypadku, jeżeli wcześniej dało dostarczającemu Państwu Członkowskiemu możliwość zajęcia stanowiska.

2. Państwo Członkowskie, do którego zwrócono się z wnioskiem o udostępnienie danych osobowych, odmawia dostępu do nich, jeżeli może to zaszkodzić wykonaniu prawnego działania określonego w sprawozdaniu, stosownie do artykułu 5 ustęp 1, lub ochronie praw i swobód innych osób. We wszystkich przypadkach danych nie udostępnia się w okresie prowadzenia nadzoru niejawnego lub przeprowadzania obserwacji i składania meldunków.

3. W każdym Państwie Członkowskim osoba może, zgodnie z ustawami, rozporządzeniami i procedurami danego Państwa Członkowskiego, zażądać sprostowania lub

usunięcia danych osobowych jej dotyczących, jeżeli dane te są nieścisłe lub zostały umieszczone albo są przechowywane w Systemie Informacji Celnej niezgodnie z celem, określonym w artykule 2 ustęp 2 niniejszej Konwencji, lub postanowieniami artykułu 5 Konwencji strasburskiej z 1981 r.

4. Na terytorium każdego z Państw Członkowskich każda osoba może, zgodnie z ustawami, rozporządzeniami i procedurami danego Państwa Członkowskiego, podjąć działanie lub, jeżeli jest to stosowne, złożyć skargę do sądu lub właściwego organu, zgodnie z ustawami, rozporządzeniami i procedurami tego Państwa Członkowskiego, odnośnie do dotyczących jej danych osobowych umieszczonych w Systemie Informacji Celnej, aby:

- (i) sprostować lub usunąć nieścisłe dane osobowe;
- (ii) sprostować lub usunąć dane osobowe wprowadzone lub przechowywane w Systemie Informacji Celnej niezgodnie z niniejszą Konwencją;
- (iii) uzyskać dostęp do danych osobowych;
- (iv) otrzymać odszkodowanie, zgodnie z artykułem 21 ustęp 2.

Zainteresowane Państwa Członkowskie zobowiązują się wzajemnie do wykonywania ostatecznych decyzji sądów lub innych właściwych organów, zgodnie z punktami (i), (ii) i (iii).

5. Odniesienia w niniejszym artykule i artykule 11 ustęp 5 do „decyzji ostatecznej” w żadnym wypadku nie oznacza, że Państwo Członkowskie ma obowiązek odwołać się od decyzji sądu lub innego właściwego organu.

ROZDZIAŁ VII

RAMY INSTYTUCJONALNE

Artykuł 16

1. Ustanawia się komitet składający się z przedstawicieli administracji celnych Państw Członkowskich. Komitet podejmuje decyzje jednomyślnie w odniesieniu do przepisów ustępu 2 tiret pierwsze i większością dwóch trzecich w odniesieniu do przepisów ustępu 2 tiret drugie. Przyjmuje on swój regulamin jednomyślnie.

2. Komitet jest odpowiedzialny za:

- wprowadzenie w życie i prawidłowe stosowanie postanowień niniejszej Konwencji, bez uszczerbku dla kompetencji organów, określonych w artykule 17 ustęp 1 i artykule 18 ustęp 1,
- sprawne funkcjonowanie Systemu Informacji Celnej w odniesieniu do aspektu technicznego i operacyjnego. Komitet podejmuje wszelkie niezbędne kroki w celu zapewnienia prawidłowego stosowania środków określonych w artykule 12 i artykule 19 w zakresie Systemu Informacji Celnej. W celu zastosowania niniejszego ustępu komitet może mieć bezpośredni dostęp do danych i bezpośrednio korzystać z Systemu

Informacji Celnej.

3. Komitet składa corocznie Komisji sprawozdanie, zgodnie z postanowieniami tytułu VI Traktatu o Unii Europejskiej, dotyczące efektywności i skuteczności Systemu Informacji Celnej, przedstawiając zalecenia, o ile zaistnieje taka potrzeba.
4. Komisja jest włączona w prace komitetu.

ROZDZIAŁ VIII

NADZÓR NAD OCHRONĄ DANYCH OSOBOWYCH

Artykuł 17

1. Każde Państwo Członkowskie wyznacza krajowy nadzorczy organ lub organy odpowiedzialne za ochronę danych osobowych, aby w sposób niezależny kontrolowały tego rodzaju dane wprowadzane do Systemu Informacji Celnej.

Organy nadzorcze sprawują niezależny nadzór i kontrole, zgodnie z właściwym ustawodawstwem krajowym, w celu zapewnienia, aby przetwarzanie i wykorzystywanie danych zawartych w Systemie Informacji Celnej nie naruszały praw danych osób. W tym celu, organy nadzorcze posiadają dostęp do Systemu Informacji Celnej.

2. Każda osoba może zwrócić się do każdego krajowego organu nadzorczego o sprawdzenie w Systemie Informacji Celnej danych osobowych odnoszących się do niej, jak również sprawdzenie sposobu, w jaki dane te zostały wykorzystane lub są wykorzystywane. Prawo to podlega ustawom, rozporządzeniom i procedurom Państwa Członkowskiego, w którym przedstawiany jest wniosek. Jeżeli dane te wprowadzone zostały przez inne Państwo Członkowskie, kontrola dokonywana jest w ścisłej współpracy z krajowym organem nadzorczym tego drugiego Państwa Członkowskiego.

Artykuł 18

1. Ustanawia się Wspólny Organ Nadzorczy, składający się z dwóch przedstawicieli każdego Państwa Członkowskiego, wybranych z niezależnego krajowego nadzorczego organu lub organów.
2. Wspólny Organ Nadzorczy wykonuje swoje zadania zgodnie z niniejszą Konwencją oraz Konwencją strasburską z 1981 r., uwzględniając zalecenie R (87) 15 Komitetu Ministrów Rady Europy z dnia 17 września 1987 r.
3. Wspólny Organ Nadzorczy jest organem właściwym do nadzoru funkcjonowania Systemu Informacji Celnej, badania wszelkich trudności związanych ze stosowaniem lub interpretacją, które mogą się pojawić w działaniu systemu, badania problemów, które mogą się pojawić w trakcie przeprowadzania niezależnej kontroli przez krajowe organy nadzorcze Państw Członkowskich lub realizowania praw do dostępu do systemu, z których mogą korzystać poszczególne osoby, jak również formułowania propozycji w celu wspólnego rozwiązania problemów.
4. W celu wykonywania swoich obowiązków, Wspólny Organ Nadzorczy posiada dostęp

do Systemu Informacji Celnej.

5. Sprawozdania sporządzane przez Wspólny Organ Nadzorczy przekazuje się organom, którym krajowe organy nadzorcze przedkładają swoje sprawozdania.

ROZDZIAŁ IX

BEZPIECZEŃSTWO SYSTEMU INFORMACJI CELNEJ

Artykuł 19

1. Wszelkie środki administracyjne niezbędne do zachowania bezpieczeństwa są podejmowane przez:

- (i) właściwe organy Państw Członkowskich w odniesieniu do terminali Systemu Informacji Celnej znajdujących się w tych Państwach;
- (ii) Komitet określony w artykule 16, w odniesieniu do Systemu Informacji Celnej i terminali znajdujących się w tych samych pomieszczeniach co System Informacji Celnej i wykorzystywanych do celów technicznych i do celów kontroli, określonych w ustępie 3.

2. Właściwe organy oraz komitet, określony w artykule 16, przyjmują, w szczególności środki:

- (i) zapobiegania uzyskaniu dostępu do urządzeń wykorzystywanych do przetwarzania danych przez wszystkie osoby nieupoważnione;
- (ii) zapobiegania odczytywaniu, kopiowaniu, zmienianiu lub usuwaniu danych i nośników danych przez osoby nieupoważnione;
- (iii) zapobiegania niedozwolonemu wprowadzaniu danych, jak również dokonywaniu wszelkich niedozwolonych konsultacji, zmian lub usuwania danych;
- (iv) zapobiegania uzyskaniu dostępu do danych Systemu Informacji Celnej, z wykorzystaniem sprzętu do przesyłania danych przez wszystkie nieupoważnione osoby;
- (v) zapewnienia, aby w odniesieniu do korzystania z Systemu Informacji Celnej upoważnione osoby mogły posiadać dostęp jedynie do danych, które wchodzą w zakres ich kompetencji;
- (vi) zapewnienia możliwości przeprowadzania kontroli i ustalenia, jakim organom można przekazywać dane z wykorzystaniem sprzętu do przesyłania danych;
- (vii) zapewnienia możliwości przeprowadzania kontroli i ustalania *a posteriori* jakie dane zostały wprowadzone do Systemu Informacji Celnej, kiedy i przez kogo, oraz zagwarantowanie kontroli zadawanych pytań;
- (viii) zapobiegania niedozwolonemu odczytywaniu, kopiowaniu, zmienianiu i usuwaniu danych podczas ich przesyłania oraz podczas transportu nośników danych.

3. Komitet, określony w artykule 16, kontroluje zapytania kierowane do Systemu Informacji Celnej w celu sprawdzenia, czy prowadzone poszukiwania były dozwolone i czy były prowadzone przez upoważnionych użytkowników. Przynajmniej 1% wszystkich zapytań poddawanych jest kontroli. Zestawienie takich poszukiwań i kontroli wprowadzane jest do Systemu i ma ono służyć jedynie wyżej wymienionym celom przeprowadzanym przez wspomniany komitet oraz organy nadzorcze określone w artykułach 17 i 18. Zestawienie jest kasowane po upływie 6 miesięcy.

Artykuł 20

Właściwa administracja celna, określona w artykule 10 ustęp 1 niniejszej Konwencji, jest odpowiedzialna za środki bezpieczeństwa, określone w artykule 19, w odniesieniu do terminali znajdujących się na terytorium danego Państwa Członkowskiego, funkcji badania, określonych w artykule 12 ustępy 1 i 2, oraz poza tym za inne środki związane z prawidłowym funkcjonowaniem niniejszej Konwencji w niezbędnym zakresie, stosownie do ustaw, rozporządzeń i procedur wspomnianego Państwa Członkowskiego.

ROZDZIAŁ X

OBOWIĄZKI I ZOBOWIĄZANIA

Artykuł 21

1. Każde Państwo Członkowskie odpowiada za rzetelność, poprawność i legalność danych, które wprowadziło do Systemu Informacji Celnej. Ponadto, każde Państwo Członkowskie odpowiada za zastosowanie się do postanowień artykułu 5 Konwencji strasburskiej z 1981 r.

2. Zgodnie ze swoimi ustawami, rozporządzeniami i procedurami każde Państwo Członkowskie jest odpowiedzialne za szkodę wyrządzoną osobie z powodu wykorzystania Systemu Informacji Celnej w tym Państwie Członkowskim.

Odnosi się to również do sytuacji, kiedy szkoda wyrządzona przez dostarczające Państwo Członkowskie została spowodowana na skutek wprowadzenia nieścisłych danych lub wprowadzenia ich do systemu niezgodnie z niniejszą Konwencją.

3. Jeżeli Państwo Członkowskie, przeciw któremu podjęte zostały działania odnoszące się do nieścisłych danych nie jest Państwem Członkowskim, które je dostarczyło, to dane Państwo Członkowskie stara się dojść do porozumienia odnośnie do ewentualnego wymiaru kwot wypłaconych tytułem odszkodowania, które zostaną zwrócone drugiemu Państwu Członkowskiemu przez dostarczające Państwo Członkowskie. Uzgodnione kwoty zwraca się po przedstawieniu wniosku.

Artykuł 22

1. Koszty funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacji Celnej przez Państwa Członkowskie na swoich terytoriach ponosi każde z nich.

2. Pozostałe wydatki poniesione w związku z wprowadzeniem w życie niniejszej

Konwencji, z wyjątkiem wydatków nierozłącznie związanych z funkcjonowaniem Systemu Informacji Celnej do celów stosowania przepisów celnych i rolnych Wspólnoty, ponoszą Państwa Członkowskie. Udział każdego Państwa Członkowskiego ustala się zgodnie ze stosunkiem produktu krajowego brutto do ogólnej sumy produktów krajowych brutto Państw Członkowskich w roku poprzedzającym rok, w którym koszty zostały poniesione.

W celu zastosowania niniejszego ustępu, wyrażenie „produkt krajowy brutto” oznacza produkt krajowy brutto ustalony zgodnie z dyrektywą Rady 89/130/EWG, Euratom z dnia 13 lutego 1989 r. w sprawie harmonizacji określania produktu krajowego brutto w cenach rynkowych⁽¹⁾, lub każdymi zmianami lub uzupełnieniami wprowadzonymi do instrumentu prawnego Wspólnoty.

⁽¹⁾ Dz.U.WE Nr L 49, 21.2.1989, str. 26

ROZDZIAŁ XI

STOSOWANIE I POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 23

Informacje dostarczone na mocy niniejszej Konwencji są przedmiotem bezpośredniej wymiany między organami Państw Członkowskich.

Artykuł 24

1. Niniejsza Konwencja podlega przyjęciu przez Państwa Członkowskie, zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi.
2. Państwa Członkowskie zawiadomią Sekretarza Generalnego Rady Unii Europejskiej o spełnieniu przez nie wymogów konstytucyjnych w celu przyjęcia niniejszej Konwencji.
3. Niniejsza Konwencja wchodzi w życie dziewięćdziesiąt dni po notyfikacji, o której mowa w ustępie 2, dokonanej przez ostatnie Państwo Członkowskie wypełniające tę formalność.

Artykuł 25

1. Niniejsza Konwencja jest otwarta do przystąpienia przez każde Państwo, które staje się członkiem Unii Europejskiej.
2. Tekst niniejszej Konwencji w języku Państwa przystępującego, zatwierdzony przez Radę Unii Europejskiej, jest autentyczny.
3. Dokumenty przystąpienia składane są u depozytariusza.
4. Niniejsza Konwencja wchodzi w życie odnośnie do każdego Państwa przystępującego do niej po dziewięćdziesięciu dniach od zdeponowania przez nie dokumentu przystąpienia lub wraz z datą wejścia w życie Konwencji, jeśli nie weszła ona jeszcze w życie po upływie wspomnianego okresu dziewięćdziesięciu dni.

Artykuł 26

1. Funkcję depozytariusza niniejszej Konwencji pełni Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej.
2. Depozytariusz publikuje w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* informacje dotyczące postępu w przyjęciach i przystąpieniach, deklaracji i zastrzeżeń oraz wszelkich innych notyfikacji odnoszących się do niniejszej Konwencji.

Artykuł 27

1. Każdy spór między Państwami Członkowskimi dotyczący wykładni lub stosowania niniejszej Konwencji musi na etapie początkowym zostać zbadany przez Radę zgodnie z procedurą określoną w tytule VI Traktatu o Unii Europejskiej, w celu znalezienia rozwiązania.

Jeżeli w ciągu sześciu miesięcy żadne rozwiązanie nie zostanie znalezione, sprawa może zostać przekazana przez stronę sporu do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.

2. Każdy spór między jednym lub kilkoma Państwami Członkowskimi a Komisją Wspólnot Europejskich dotyczący stosowania niniejszej Konwencji, który nie został rozstrzygnięty w drodze negocjacji, może zostać przedłożony Trybunałowi Sprawiedliwości.

Na dowód czego niżej podpisani Pełnomocnicy złożyli podpisy pod niniejszym aktem.

Sporządzono w Brukseli dnia dwudziestego szóstego lipca roku tysiąc dziewięćset dziewięćdziesiątego piątego w jednym oryginale w językach duńskim, holenderskim, angielskim, fińskim, francuskim, niemieckim, greckim, irlandzkim, włoskim, portugalskim, hiszpańskim i szwedzkim, przy czym każdy z tekstów jest na równi autentyczny. Oryginał ten pozostaje zdeponowany w archiwach Sekretarza Generalnego Rady Unii Europejskiej.

En fe de lo cual, los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Convenio.

Til bekaetelse heraf har undertegnede befulmaegtigede underskrevet denne konvention.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmachtigten ihre Unterschriften unter dieses Ubereinkommen gesetzt.

_____, _____
_____.
_____.

In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries have hereunto set their hands.

En foi de quoi, le plenipotentiaires soussignes ont appose leurs signatures au bas de la presente convention.

Da fhianu sin, chuir na Lanchumhachtaigh thios-sinithe a lamh leis an gCoinbhinsiun seo.

In fede di che, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce alla presente convenzione.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening inder deze overeenkomstw hebben gesteld.

Em fe do que, os plenipotenciarios abaixo assinados apuseram as suas assinaturas nr final da presente convencao.

Taman vakuudeksi alla mainitur taysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet taman yleissopimuksen.

Til bekræftelse harav har undertecknade befullmaktigade ombud undertecknat denna konvention.

Hecho en Bruselas, el veintiseis de julio de mil novecientos noventa y cinco, en un ejemplar unico, en lenguas alemana, inglesa, danesa, espanola, finesa, francesa, griega, gaelica, italiana, neerlandesa, portuguesa y sueca, cuyos textos son igualmente autenticos y que sera depositado en los archivos de la Secretaria Generaln del Consejo de la Union Europea.

Udf_rdiget i Bruxelles den seksoogtyvende juli nitten hundrede og femoghalvfems, i et eksemplar pa dansk, engelsk, finsk, fransk, gr_sk, irsk, italiensk, nederladnsk, portugisiks, spansk, svensk og tysk, hvilke tekster alle har samme gyldighed, og deponeres i arkiverne i Generalsekretariatet for Radet for Den Europ_iske Union.

Geschehen zu Brussel am sechszwanzigsten Juli neunzehnhundertfunfundneunzig in einer Urschrift in dänischer, deutscher, englischer, finnischer, französischer, griechischer, irischer, italienischer, niederländischer, portugiesischer, schwedischer und spanischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichemassen verbindlich ist; die Urschrift wird im Archiv des Generalsekretariats des Rates der Europäischen Union hinterlegt.

E_____, _____, _____, _____, _____, _____, _____, _____, _____, _____, _____, _____, _____, _____, _____.

Done at Brussels on the twenty-sixth day of July in the year ona thousand nine hundred and ninety-five in a single original, in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, each text being equally authentic, such original remaining deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union.

Fait _ Bruxelles, le vingt-six juillet mil neuf cent quatre-vint-quinze, en un exemplaire unique, en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, finnoise, francaise, grecque, irlandaise, italienne, néerlandaise, portugaise et suédoise, tous ces textes faisant également foi, exemplaires qui est déposé dans les archives du Secrétariat général du Conseil de l'Union européenne.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, an séu la in fiche de luil sa bhliain mile naoi gcéad nocha a cuig, i scribhinn ghunaidh amhain sa Bhearla, sa Danmhairgis, san Fhionlainnis, sa Fhraincis, sa Ghaeilge, sa Ghearmainis, sa Ghreigis, sa Iodailis, san Ollainnis, sa Phortaingeilis, sa Spainnis agus sa tSualainnis agus comhudaras ag na teaesanna i ngach ceann de na teangacha sin, déanfar an scribhinn bhunaidh sin a thaisceadh i geartlann Ardunaiocht Chomhairle an Aontais Eorpaigh.

Fatto a Bruxelles, addi ventiset luglio millenovecentonovantacinque, in unico esemplare in lingua danesa, finlandese, francese, greca, inglese, irlandese, italiana, olandese, portoghese, spagnola, svedese e tedesca, i testi di ciascuna di queste lingue facenti ugualmente fede, esemplare depositato negli archivi del segretariato generale dell'Unione europea.

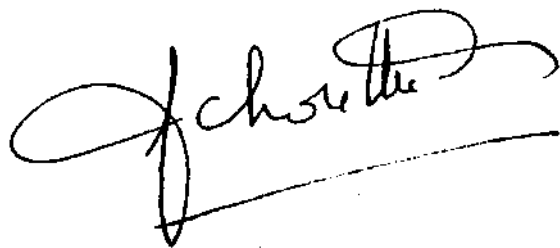
Gedaan te Brussel, de zesentwintigste juli negentienhonderd vijfennegentig, in één exemplaar, in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek, dat wordt neergelegd in het archief van het Secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie.

Feito em Bruxelas, em vinte e seis de Julho de mil novecentos e noventa e cinco, em exemplar unico, nas linguas alema, dinamarquesa, espanhola, finlandesa, francesa, grega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa e sueca, fazendo igualmente fé todos os textos, depositado nos arquivos do Secretariado-Geral do Conselho da Uniao Europeia.

Tehty Brysselissa kahdentenkymmenentenakuudentena paivana heinakuuta vuonna tuhatyhdeksansataaayhdeksankymmentaviisi yhtena ainoana kappaleena englannin, espanjan, hollannin, iirin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielella kaikkien maiden tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset, ja se talletetaan Euroopan unionin neuvoston paasihteeriston arkistoon.

Utfardad i Bryssel den tjugosjätte juli nittonhundranittiofen i ett enda exemplar, på danska, engelska, finska, franska, grekiska, irländska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska, varvid alla texter är lika giltiga, och deponerad i arkiven vid generalsekretariatet för Europeiska unionens r_d.

Pour le gouvernement du royaume de Belgique
Voor de Regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'J. Christensen', written over a horizontal line.

For regeringen for Kongeriget Danmark

P. Sjötte Christoffen

Für die Regierung de Bundesrepublik Deutschland

J. Fischer v. 19

H. Sánchez

Por el Gobierno del Reino de Espana

A. Sánchez

Pour le gouvernement de la République fran_aise

A. Minier

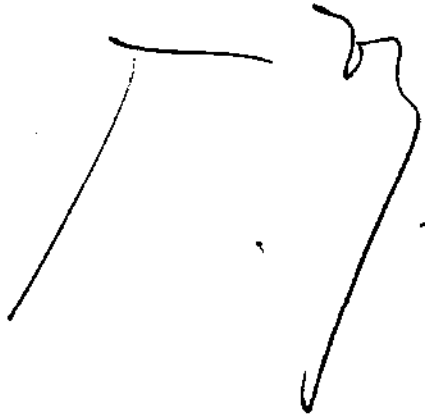
Thar ceann Rialtas na hEirean
For the Governement of Ireland

A. Minier

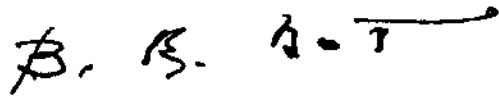
Per il governo della Repubblica italiana

Pour le gouvernement du grand-duché de Luxembourg

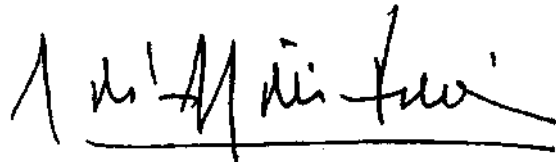
Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

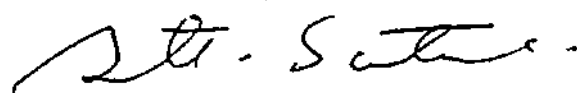
Für die Riegerung der Republik Ósterreich

Pelo Governo da Republica Portuguesa

Suomen hallituksen puolesta

Pa svenska regeringens vagnar

Paul Delvaux

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

David Brookes

UZASADNIENIE DO WNIOSKU O RATYFIKACJĘ

Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych, sporządzonej w Brukseli dnia 26 lipca 1995 r. (zwanej dalej „Konwencją”).

Konwencja, która została sporządzona w Brukseli dnia 26 lipca 1995 r. (Dz.Urz. WE nr L16 z 7.11.1995), ma na celu poprawę współpracy między administracjami celnymi państw członkowskich w zapobieganiu, prowadzeniu dochodzeń i ściganiu naruszeń nie tylko przepisów wspólnotowych, ale również prawa krajowego. Konwencja ma pomóc w przeciwdziałaniu wszelkim zagrożeniom dla publicznego zdrowia, moralności i bezpieczeństwa wszystkich państw członkowskich. Ponadto ma zapobiegać praniu korzyści finansowych pochodzących z przestępstw. Te cele mają być osiągnięte na drodze zacieśniania współpracy między administracjami celnymi poprzez ustanowienie mechanizmów, przy wykorzystaniu nowoczesnych technologii informatycznych, umożliwiających wspólne działania oraz wymianę danych osobowych lub innych mających związek m.in. z przemysłem.

Niniejsza Konwencja jest instrumentem wspomagającym przepisy rozporządzenia Rady (WE) nr 515/97 z dnia 13 marca 1997 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi Państw Członkowskich i współpracy między Państwami Członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego. Rozporządzenie 515/97 w swoich głównych założeniach służy tym samym celom co Konwencja, obejmując jednak tylko sprawy dotyczące I filaru Unii Europejskiej (w tym przedmiotowym przypadku wykonywanie przepisów prawa celnego i rolnego). Natomiast Konwencja rozszerza tę współpracę (przede wszystkim funkcjonowanie utworzonego na podstawie art. 23 rozporządzenia 515/97 Systemu Informacji Celnej – *Customs Information System* CIS) na obszar będący przedmiotem zainteresowania między innymi służb celnych państw członkowskich, tj. III filar – Współpraca Policyjna i Sądowa w Sprawach Karnych (zgodnie z art. 29 Traktatu o Unii Europejskiej – zwanego dalej „TUE”, współpraca ta jest również realizowana poprzez ściślejszą współpracę m. in. służb celnych). Z chwilą przyjęcia TUE współpraca celna została ujęta w III filarze UE i uznana za jeden z priorytetów poprzez umieszczenie jej w art. 29 tego Traktatu.

Konwencja została zawarta w wyniku uznania, że administracje celne muszą w bieżącej współpracy stosować zarówno postanowienia wspólnotowe, jak i krajowe. Konwencja CIS wraz z Protokołami ma zagwarantować jednoczesne stosowanie postanowień o wzajemnej pomocy i współpracy zarówno w filarze I jak i III. Państwa członkowskie uznały, że istnieje potrzeba zacieśnienia współpracy między administracjami celnymi poprzez ustanowienie procedur, które pozwolą działać wspólnie i wymieniać dane osobowe i inne, mające związek z niedozwolonymi działaniami transgranicznymi, wykorzystując nowe technologie przekazywania informacji i zarządzania nimi, bez uszczerbku dla postanowień Konwencji Rady Europy nr 108 z dnia 28 stycznia 1981 r. o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych o charakterze osobowym¹⁾.

Konwencja przyjęta została na podstawie art. K.3 TUE, w oparciu o akt Rady Unii Europejskiej z dnia 26 lipca 1995 r. (Dz.Urz. WE C 316 z 27.11.1995); przystąpiły do niej następujące państwa członkowskie: Królestwo Danii, Republika Federalna Niemiec, Republika Grecka, Królestwo Hiszpanii, Republika Francuska, Republika Węgierska, Irlandia, Republika Włoska, Republika Cypryjska, Republika Litewska, Wielkie Księstwo Luksemburga, Republika Łotewska, Królestwo Niderlandów, Republika Austrii, Republika Portugalska, Republika Finlandii, Republika Słowacka, Republika Słowenii, Królestwo Szwecji, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (wykaz w Załączniku).

Konwencja wchodzi w życie po dziewięćdziesięciu dniach od złożenia dokumentów przystąpienia przez ostatnie przystępujące państwo członkowskie.

Konwencja nie weszła jeszcze w życie, tym niemniej państwa członkowskie stosują ją, gdyż dnia 26 lipca 1995 r. w Brukseli podpisały oddzielną Umowę w sprawie tymczasowego stosowania między niektórymi Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej Konwencji z dnia 26 lipca 1995 r., sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych. Umowa umożliwia tym państwom członkowskim UE, które przystąpiły do Konwencji, stosowanie systemu CIS.

¹⁾ Polska podpisała Konwencję RE nr 108 w dniu 21 kwietnia 1999 r., a ratyfikowała ją w dniu 24 kwietnia 2002 r.

państwa członkowskie, które nie przystąpiły do Konwencji, poinformowały na forum CCWP², że proces przystępowania w ich krajach trwa i zostanie wkrótce zakończony.

W stosunku do nowych państw członkowskich Konwencja wchodzi w życie również dziewięćdziesiątego dnia po złożeniu instrumentów przystąpienia u depozytariusza niniejszej Konwencji, którym jest Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej.

Konwencje są jednym z instrumentów prawnych III filaru UE, tj. Współpracy Policyjnej i Sądowej w Sprawach Karnych (tytuł VI TUE), które są przyjmowane przez państwa członkowskie UE celem realizacji zadań zawartych w tym tytule Traktatu. Zgodnie z art. 34 ust. 2 lit. d TUE, konwencje są opracowywane przez Radę, która następnie zaleca państwom członkowskim ich przyjęcie. Państwa członkowskie przystępują do konwencji zgodnie z procedurami przyjętymi przez własne prawo konstytucyjne. Konwencja staje się wiążąca po przyjęciu przez co najmniej połowę państw członkowskich, chyba że treść danej konwencji stanowi inaczej. Konwencja wiąże tylko te państwa członkowskie, które do niej przystąpiły.

Główne postanowienia Konwencji CIS

Celem Systemu Informacji Celnej (*ang. CIS – Customs Information System*) jest umożliwienie krajowym administracjom celnym dokonywania wymiany informacji dotyczących działalności przestępczej. Państwa członkowskie uznały, że istnieje potrzeba zacieśnienia współpracy między administracjami celnymi poprzez ustanowienie procedur, które umożliwią im wspólne działanie. Współpraca ma polegać, między innymi, na wymianie danych osobowych lub innych, mających związek z działalnością przestępczą; ułatwianiu prowadzenia dochodzeń i postępowań oraz ścigania naruszeń wspólnotowego i krajowego prawa celnego. System Informacji Celnej oferuje natychmiastowy dostęp do właściwych informacji uzyskanych ze wszystkich państw członkowskich. Jedną z jego cech jest dostosowanie do wszystkich języków urzędowych Unii Europejskiej, a więc i języka polskiego. Łatwy dostęp do bazy danych zawierającej informacje o nieuczciwych przedsiębiorcach pozwala na lepsze zorganizowanie pracy funkcjonariuszy celnych w zakresie zwalczania przestępczości celnej, ułatwiając w ten sposób legalny obrót towarowy z zagranicą.

²⁾ Customs Cooperation Working Party / Grupa Robocza Rady ds. Współpracy Celnej – skupia przedstawicieli administracji celnych państw członkowskich oraz zajmuje się koordynacją współpracy celnej w ramach III filaru.

System Informacji Celnej składa się z dwóch baz danych (w przyszłości dojdzie jeszcze jedna baza danych FIDE). Pierwsza funkcjonuje w ramach prawa wspólnotowego, tj. tzw. I filaru (podstawą jej funkcjonowania jest rozp. 515/97), natomiast druga obejmuje działania międzyrządowe lub krajowe, które są przypisane do III filaru, tj. współpracy służb celnych. Przedmiotem Konwencji jest ta druga baza danych. Należy jednak zauważyć, że obie bazy danych są ze sobą funkcjonalnie sprzęgnięte, m.in. wspólną wyszukiwarką danych. Konwencja CIS ustanawia System Informacji Celnej dla działań operacyjnych służb celnych państw członkowskich oraz określa zakres informacji jakie mogą być przechowywane w tym systemie, bezpieczeństwo systemu, a także zawiera postanowienia odnoszące się do ochrony danych osobowych.

Art. 3 Konwencji określa następujący zakres informacji, jakie mogą być umieszczane w systemie:

- towary,
- środki transportu,
- przedsiębiorstwa,
- osoby,
- kierunki nadużyć finansowych,
- dostępność wiedzy specjalistycznej.

Art. 4 Konwencji określa następujący zakres informacji, jakie mogą być umieszczane w systemie w odniesieniu do osób:

- nazwisko, nazwisko panińskie, imiona i pseudonimy,
- datę i miejsce urodzenia,
- obywatelstwo,
- płeć,
- wszystkie rzeczywiste i trwałe znaki szczególne,
- powód wprowadzenia danych,
- proponowane działanie,
- kod ostrzegawczy, który wskazuje na posiadanie broni, stosowanie przemocy lub ucieczki

w przeszłości.³⁾

Dane osobowe mogą być wprowadzone do wszystkich kategorii, z wyjątkiem „kierunków nadużyć finansowych” i „dostępności wiedzy specjalistycznej”.

Dane wchodzące w zakres kategorii: towary, środki transportu, przedsiębiorstwa, osoby, wprowadzane są do systemu jedynie dla celów obserwacyjnych, sprawozdawczych, niejawnego nadzoru lub szczególnej kontroli. Jeśli wymienione działania są podejmowane, wówczas następujące informacje mogą być zbierane i przekazywane w całości lub częściowo przekazującemu informacje państwu członkowskiemu:

- fakt znalezienia danego towaru, środków transportu, przedsiębiorstwa lub osoby,
- miejsce, godzina i powody kontroli,
- trasa i cel podróży,
- osoby towarzyszące danej osobie lub pasażerowie środków transportu,
- wykorzystywane środki transportu,
- przewożone przedmioty,
- warunki, w jakich towary, środki transportu, przedsiębiorstwo lub osoba zostały znalezione.

Bezpośredni dostęp do danych jest zastrzeżony tylko i wyłącznie dla krajowych władz wyznaczonych przez każde państwo członkowskie (tymi władzami zgodnie z art. 7 Konwencji są administracje celne, jakkolwiek na podstawie przepisów prawa krajowego mogą być upoważnione jeszcze inne organy czy służby, np. Policja, Straż Graniczna), oraz mogą być wykorzystane tylko i wyłącznie do osiągnięcia celów założonych w Konwencji, tj. do pomocy w zapobieganiu, dochodzeniach i ściganiu poważnych naruszeń przepisów prawa krajowego. Tylko państwo członkowskie dostarczające informacje do Systemu Informacji Celnej ma prawo je zmieniać.

Dostęp do tej bazy danych jest zapewniony przez terminale systemu AFIS (*ang. Anti-Fraud Information System*). Zgodnie z decyzją Ministra Finansów nr 1/KC/2004 z dnia 12 lutego 2004 r. został powołany Zespół Wykonawczy ds. Wdrożenia Systemu Informacji Celnej –

³⁾ W przypadku wcześniejszej ratyfikacji Protokołu dot. prania wpływów pieniężnych i numeru rejestracyjnego dojdzie kolejna kategoria „numer rejestracyjny środków transportu”.

CIS. Obecnie w Ministerstwie Finansów i jednostkach organizacyjnych służby celnej trwa wdrożenie modułu obejmującego zakres rozporządzenia 515/97.

Instytucją nadzorującą i prowadzącą prace rozwojowe systemu CIS jest Biuro OLAF (*ang. European Anti-Fraud Office*), które jest niezależnym organem Komisji Europejskiej odpowiedzialnym za przeciwdziałanie naruszeniom interesów finansowych UE. Dyrekcja Generalna do Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości oraz Dyrekcja Generalna ds. Podatków i Unii Celnej Komisji Europejskiej biorą udział w pracach związanych z utrzymaniem i udoskonalaniem systemu.

Stosunek prawa polskiego do uregulowań Konwencji

Konwencja jest instrumentem wspomagającym przepisy rozporządzenia Rady (WE) nr 515/97 z dnia 13 marca 1997 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi Państw Członkowskich i współpracy między Państwami Członkowskimi a Komisją, w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego. Rozporządzenie jest bezpośrednio stosowane w Polsce od dnia 1 maja 2004 r. i w swoich głównych założeniach służy tym samym celom co Konwencja.

System informacji celnej

Konwencja tworzy system informacji celnej (art. 2) oraz określa zasady jego funkcjonowania i użytkowania (art. 3-12). Postanowienia te odnoszą się do współpracy celnej objętej TUE. W maju 2004 r. w Ministerstwie Finansów zakończono prace nad uruchomieniem systemu CIS obejmującego rozporządzenie 515/97, a obecnie trwają prace nad instalacją CIS w izbach celnych. Po ratyfikacji Konwencji CIS moduł III-cio filarowy będzie funkcjonował w oparciu o budowaną bazę danych CIS funkcjonującą na podstawie rozp. 515/97. Wprowadzanie i korzystanie z danych zawartych w systemie CIS będzie opierać się o przepisy określone w ustawie z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz. U. z 2004 r. Nr 56, poz. 1641, z późn. zm.), która określa, że organy celne mogą zbierać i wykorzystywać w celu realizacji ustawowych zadań informacje, w tym dane osobowe, oraz przetwarzać je w rozumieniu przepisów o ochronie danych osobowych. Szczegółowe zasady dotyczące bezpieczeństwa danych znajdujących się w systemie, ich przekazywania władzom krajowym innym niż wyznaczone zgodnie z art. 8 ust. 2, zostały wypracowane przez Grupę

Wdrożeniową CIS, powstałą dla celów wdrożenia tej bazy danych w polskiej służbie celnej. III-cio filarowa baza danych CIS (funkcjonująca na podstawie Konwencji CIS) będzie wykorzystywana przez administrację celną oraz zgłoszone jednostki administracji skarbowej. Ponadto z uwagi na to, że baza danych CIS jest również bazą informacji niejawnych, zgodnie z art. 49 ust. 2 ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 1999 r. Nr 11, poz. 95, z późn. zm.) każdorazowe przekazanie informacji do bazy danych CIS będzie autoryzowane przez kierownika jednostki organizacyjnej, która wytworzyła daną informację. W nomenklaturze bazy danych CIS pełni on funkcję tzw. „authorizer – upoważniającego”.

Przystąpienie Polski do Konwencji rodzi obowiązek powołania/wyznaczenia w polskiej administracji celnej komórki, która będzie zajmowała się administrowaniem i dostarczaniem danych do systemu CIS. Przewiduje się, że będzie to ta sama komórka, która została wyznaczona do administrowania systemem CIS w ramach rozporządzenia 515/97.

Ochrona danych osobowych

Konwencja CIS reguluje w art. 13-15 oraz 17-18 zagadnienie ochrony danych osobowych, podobnie jak czyni to:

- 1) Konwencja Rady Europy nr 108 z dnia 28 stycznia 1981 r. o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych o charakterze osobowym, której stronami są Rzeczpospolita Polska i wszystkie państwa członkowskie (Polska podpisała Konwencję RE nr 108 w dniu 21 kwietnia 1999 r., ratyfikowała dnia 24 kwietnia 2002 r.), oraz
- 2) dyrektywa 95/46 o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych o charakterze osobowym oraz o swobodnym przepływie tych danych. Dyrektywa chroni podstawowe prawa i wolności osób fizycznych, przede wszystkim ich prawa do prywatności odnośnie do przetwarzania danych osobowych. Państwa członkowskie zobowiązują się do nieograniczania ani niezabrania swobodnego obiegu danych osobowych między poszczególnymi państwami członkowskimi ze względu na ochronę praw obywateli. Dyrektywa określa także warunki zgodności przetwarzania danych, zasady dotyczące jakości danych, definiuje specjalne kategorie ich przetwarzania.

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm), znowelizowana w dniu 22 stycznia 2004 r. ustawą o zmianie ustawy o

ochronie danych osobowych oraz ustawy o wynagrodzeniach osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (Dz. U. z 2004 r. Nr 33, poz. 285), w części dot. danych osobowych w pełni dostosowuje prawo polskie w tej dziedzinie do prawa UE. Z uwagi na powyższe nie ma konieczności dokonywania zmian w prawie polskim odnośnie do ochrony danych osobowych w związku z ratyfikacją Konwencji. Zgodnie z art. 47 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, przekazywanie danych osobowych do państw trzecich może nastąpić, jeżeli państwo docelowe daje gwarancje ochrony danych osobowych na swoim terytorium przynajmniej takie, jakie obowiązuje na terytorium RP. Biorąc pod uwagę, że to prawo polskie w tej materii miało być dostosowane do prawa obowiązującego w państwach UE należy uznać, że ten warunek jest spełniony.

Mając na uwadze powyższe można stwierdzić, że Konwencja CIS nie kreuje nowych uprawnień dla administracji celnej oraz nie powoduje konieczności dokonywania zmian w prawie polskim.

Potrzeba, cel oraz tryb związania Rzeczypospolitej Polskiej Konwencją i Protokołami

Należy wskazać, że w Akcie Ateńskim z dnia 16 kwietnia 2003 r. dotyczącym warunków przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej (...) do Unii Europejskiej, Rzeczpospolita Polska zobowiązała się do związania po akcesji (art. 3 pkt 4) konwencjami z dziedziny wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych, których nie można oddzielić od osiągnięcia celów Traktatu o Unii Europejskiej, a które przed dniem akcesji Polski zostały otwarte do podpisania przez państwa członkowskie Unii w jej ówczesnym składzie. Dotyczy to także tych konwencji, które zostały przygotowane przez Radę zgodnie z tytułem VI TUE, a których przyjęcie Rada zaleciła państwom członkowskim. W wykonaniu ww. zobowiązania ratyfikowanie przedmiotowej Konwencji wraz z Protokołami jest konieczne. Strona polska podczas negocjacji akcesyjnych zobowiązała się do przyjęcia dorobku prawnego z rozdziału 24 Wymiar Sprawiedliwości i Sprawy Wewnętrzne.

Przystąpienie Rzeczypospolitej Polskiej do Konwencji CIS jest niezbędne z uwagi na to, że jest to jeden z podstawowych instrumentów umożliwiających usprawnienie wymiany informacji pomiędzy służbami celnymi państw członkowskich Unii Europejskiej. Współpraca kompetentnych władz, w tym służb celnych, została ustanowiona na mocy art. 29 TUE, którego Rzeczpospolita Polska jest stroną od dnia 1 maja 2004 r., i jest zobowiązana do

realizacji zadań nałożonych na administracje celne państw członkowskich wynikających z TUE.

Przyjęcie Konwencji wraz z Protokołami wzmocni pozycję Polski jako państwa członkowskiego zwracającego szczególną uwagę na zwalczanie przestępczości celnej. Biorąc pod uwagę wzrost aktywności grup przestępczych generujących swoje dochody, np. z przemytu narkotyków czy wyrobów akcyzowych, m.in. dla celów wspierania międzynarodowego terroryzmu, ratyfikacja Konwencji i jej Protokołów jest celowa i umożliwi polskiej administracji celnej lepszą koordynację i pomoc w działaniach zwalczających i prewencyjnych w ramach UE. Polska administracja celna stanie się równorzędnym partnerem dla innych służb celnych państw członkowskich, a Polska uzyska silniejszą pozycję w zakresie kreowania polityki celnej oraz polityki dotyczącej spraw wewnętrznych i wymiaru sprawiedliwości Unii Europejskiej. Przystąpienie do Konwencji daje sposobność do pogłębienia integracji UE, co jest zgodne z polityką zagraniczną Polski w tym zakresie.

Zgodnie z art. 25 Konwencji, jest ona otwarta do przystąpienia przez każde Państwo, które staje się członkiem Unii Europejskiej. Ponadto, zgodnie z art. 3 § 4 Aktu Przystąpienia, Rzeczpospolita Polska jest zobowiązana do przystąpienia do konwencji i środków w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych, które zostały zawarte do dnia przystąpienia.

Państwa, które po dacie sporządzenia niniejszej Konwencji i Protokołów przystąpiły do UE, nie podpisują ich. Związanie Rzeczypospolitej Polskiej przedmiotową Konwencją nastąpi w drodze ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, zgodnie z art. 89 ust. 1 pkt 2, 3 i 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483) oraz art. 14 w związku z art. 17 ustawy z dnia 14 kwietnia 2000 r. o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 39, poz. 443, z późn. zm).

Konwencja CIS została opracowana i przyjęta przez państwa członkowskie UE i w związku z tym nie zachodzi konieczność uzyskania opinii w przedmiocie ich zgodności z prawem wspólnotowym na podstawie § 5 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 sierpnia 2000 r. w sprawie wykonywania niektórych przepisów ustawy o umowach międzynarodowych (Dz. U. Nr 79, poz. 891).

Z uwagi na to, że budowa systemu CIS w III filarze jest realizowana na bazie istniejącego systemu CIS w I filarze na podstawie rozp. 515/97, ratyfikacja Konwencji nie rodzi obowiązku bezpośrednich zmian w prawie polskim oraz nie wywołuje skutków finansowych.

Tłumaczenie aktu prawnego dołączonego do niniejszego uzasadnienia pochodzi ze stron UKIE, które zostało następnie zweryfikowane w Ministerstwie Finansów.

Przyjęcie Konwencji i jej Protokołów oraz realizacja jej postanowień przyczyni się do zwiększenia skuteczności zwalczania przestępczości celnej na obszarze Polski (i szerzej Unii Europejskiej), co może skutkować zwiększeniem dochodów budżetowych.

Załącznik

Zestawienie dat dotyczących podpisania, notyfikacji oraz wejścia w życie Konwencji w odniesieniu do poszczególnych państw członkowskich wraz tekstami deklaracji.

Załącznik

Zestawienie dat dotyczących podpisania, notyfikacji oraz wejścia w życie Konwencji, Umowy i Protokół w odniesieniu do poszczególnych państw członkowskich wraz z tekstami deklaracji.

Tytuł: Konwencja sporządzona na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych, sporządzona w Brukseli dnia 26 lipca 1995 r.

Podpisana **26/07/1995 w Brukseli**

Wejście w życie: Konwencja CIS nie weszła jeszcze w życie, natomiast jest stosowana na podstawie Umowy w sprawie tymczasowego stosowania między niektórymi Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej Konwencji sporządzonej na podstawie Artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej, w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych, sporządzonej w Brukseli dnia 26 lipca 1995 r. (Dz.Urz. WE C 316 z 27.11.95).

Odniesienie w Dzienniku Urzędowym WE C 316 (27/11/95)

Strona	Notyfikacja	Wejście w życie
Królestwo Belgii		
Republika Czeska		
Królestwo Danii	01/08/1996	
Republika Federalna Niemiec	30/04/2004	
Republika Grecka	08/11/1999	
Królestwo Hiszpanii	22/07/1999	
Republika Estońska		
Republika Francuska	11/08/2000	
Republika Węgierska	31/08/2004	
Irlandia	27/03/2002	
Republika Włoska	21/12/1998	
Republika Cyprijska	15/07/2004	
Republika Łotewska	14/06/2004	
Republika Litewska	27/05/2004	
Wielkie Księstwo Luksemburga	31/01/2003	
Republika Malty		
Królestwo Niderlandów	21/11/2000	
Republika Austrii	28/08/1998	
Rzeczpospolita Polska		
Republika Portugalska	04/05/1999	
Republika Słowacka	06/05/2004	
Republika Słowenii	08/07/2004	
Królestwo Szwecji	16/02/1998	
Republika Finlandii	22/03/1999	
Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej	18/06/1997	

Teksty deklaracji złożonych przez poszczególne państwa członkowskie, niepublikowanych w Dzienniku Urzędowym UE (zostały zamieszczone na stronie internetowej Rady Unii Europejskiej – <http://ue.eu.int/docCenter.asp?lang=fr&cmsid=245>).

Deklaracje złożone przy składaniu dokumentów w sprawie przystąpienia do Konwencji przez państwa członkowskie UE

Deklaracja Królestwa Danii

This Convention does not apply to the Faroe Islands or to Greenland.

Niniejszej Konwencji nie stosuje się do Wysp Owczych oraz Grenlandii.

Deklaracja Republiki Federalnej Niemiec

Declarations Re Article 1 The Council and the Commission note that the Customs Information System set up and managed on the basis of the Convention and the envisaged Customs Information System based on the proposal for a Council Regulation on mutual assistance between the administrative authorities of the Member States and cooperation between the latter and the Commission to ensure the correct application of the law on customs or agricultural matters [OJ No C 56, 26.2.1993, p. 1] belong to two different legal systems. Re Article 3 The Commission agrees to accept the mandate entrusted to it by the High Contracting Parties for the technical management of the infrastructure of the Customs Information System and will take, as part of its management, the necessary measures to ensure that data are protected. It specifies, however, that in order for it to be legally able to fulfill that mandate, its undertaking cannot be implemented until the proposal for a Regulation referred to in the declaration regarding Article 1 has been adopted by the Council. Article 6(2) If any of the measures referred to in the second sentence are not permitted under the law of the Federal Republic of Germany, the Federal Republic of Germany will take another measure which is permissible under this law, within the meaning of Article 5(1). Re Article 15(2) The Council notes that the differing language versions of Article 15(2) of the Convention are a reflection of its wishes. Re Article 16 The Member States agree that the rules of procedure of the Committee shall provide that the meetings of the Committee shall take place in conjunction with meetings held in the framework of cooperation in the field of justice and home affairs as referred to in Title VI of the Treaty on European Union. Re Article 22(1) The Member States note that the costs referred to in Article 22(1) cover repetitive expenditure on the operation and use of the CIS, such as that involved in opening up to the public telecommunications network, expenditure on telephonic telecommunications and on the maintenance of terminals in the Member States. Re Article 22(2) The Member States, at the time of drawing up this Convention, note that the expenditure contained in the list below covers, in ways that cannot be separately identified, the operation of the CIS, both the aspects of the system covered by Title VI of the Treaty on European Union and those relating to Community competence, and is therefore to be charged to the budget of the European Communities: -purchase of terminals under the current programme for the Community network; -installation of the CIS application enabling coordinators to access the Community network; -replacement of terminals under the terms of the guarantee period; -installation and operation of the central computer; -maintenance and possibly

replacement of the central computer; -development and installation of CIS software for both national terminals and the central computer; -development and installation of facilities that can be used for both Community and non-Community purposes; -help-desk for all problems connected with operation of the CIS; -training of national CIS users; -reimbursement of the cost of training programmes organized by the Commission outside the workplace. The Commission states that it subscribes to this finding. It follows that the "other expenditure" referred to in Article 22(2) is that concerning the future development of the CIS, such as the creation of screens or the implementation of technical facilities appropriate to Title VI of the Treaty on European Union. Declaration relating to the Naples Convention The Council agrees that a review of the Convention on the Provision of Mutual Assistance by Customs Authorities of 7 September 1967 (known as the Naples Convention), including its provisions on data protection, is necessary. Endeavours must be made to achieve at least the same rules for data protection under the Convention as have been envisaged in the proposal for a Regulation referred to in the declaration re Article 1.

Odnośnie do artykułu 1 Rada i Komisja mają na uwadze, że System Informacji Celnej ustanowiony i zarządzany na podstawie Konwencji, oraz przewidywany System Informacji Celnej oparty na propozycji rozporządzenia Rady w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi Państw Członkowskich i współpracy między Państwami Członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego (Dz.Urz. C 56 z 26.02.1993, str. 1) należą do dwóch różnych systemów prawnych.

Odnośnie do artykułu 3 Komisja zgadza się na uznanie powierzonego jej przez Wysokie Umawiające się Strony mandatu na obsługę techniczną infrastruktury Systemu Informacji Celnej oraz będzie podejmowała, jako część obsługi, odpowiednie środki celem zagwarantowania bezpieczeństwa danych. Jakkolwiek jest postanowione, w celu wypełnienia mandatu przez Komisję zgodnie z prawem, że przedsięwzięcie Komisji nie może być realizowane, chyba że zostanie przyjęte przez Radę rozporządzenie, o którym mowa w deklaracji odnośnie do artykułu 1.

Artykuł 6 ust. 2. W przypadku gdy środki, o których mowa w drugim akapicie nie są dozwolone zgodnie z prawem Republiki Federalnej Niemiec, Republika Federalna Niemiec podejmie inne środki, które są dozwolone zgodnie z jej prawem, w rozumieniu artykułu 5 ust. 1.

Odnośnie do artykułu 15 ust. 2 Rada ma na uwadze, że różne wersje językowe artykułu 15 ust. 2 Konwencji są odzwierciedleniem ich życzeń.

Odnośnie do artykułu 16 Państwa Członkowskie zgadzają się, że regulamin Komitetu zakłada, że spotkania komitetu mają miejsce w połączeniu ze spotkaniami w ramach współpracy w dziedzinie sprawiedliwości i spraw wewnętrznych, o której mowa w Tytule VI Traktatu o Unii Europejskiej.

Odnośnie do artykułu 22 ust. 1 Państwa Członkowskie mają na uwadze, że koszty, o których mowa w artykule 22 ust. 1, obejmują stałe wydatki związane z funkcjonowaniem i wykorzystaniem systemu CIS, takie jak związane z wejściem do publicznej sieci teleinformatycznej, wydatki na komunikację telefoniczną oraz utrzymanie terminali w Państwach Członkowskich.

Odnośnie do artykułu 22 ust. 2 Państwa Członkowskie, w momencie sporządzania niniejszej Konwencji, mają na uwadze, że wydatki zawarte na poniższej liście obejmują funkcjonowanie systemu CIS w taki sposób, że nie jest możliwa identyfikacja, zarówno w zakresie systemu objętego Tytułem VI Traktatu o Unii Europejskiej oraz zakresem objętym kompetencją Wspólnoty, i w związku z tym są pokrywane z budżetu Wspólnot Europejskich:

– abycie terminali w ramach obecnego programu dla sieci wspólnotowej;

- Instalacja systemu CIS umożliwiająca koordynatorom dostęp sieci wspólnotowej;
- Wymiana terminali zgodnie z warunkami okresu gwarancyjnego;
- Instalacja oraz funkcjonowanie komputera centralnego;
- Trzymanie oraz możliwa wymiana komputera centralnego;
- Pracowanie i instalacja oprogramowania systemu CIS zarówno dla terminali krajowych jak i komputera centralnego;
- Budowa oraz instalacja urządzeń/pomieszczeń, które mogą być wykorzystane zarówno dla celów wspólnotowych jak i niewspólnotowych;
- Help-desk na wypadek wszelkich problemów wynikających z funkcjonowania systemu CIS;
- Szkolenia krajowych użytkowników systemu CIS;
- Zwrot kosztów programów szkoleniowych organizowanych przez Komisję poza miejscem wykonywania pracy.

Komisja oświadcza, że zgadza się z powyższymi wnioskami. Wynika z tego, że „inne wydatki”, o których mowa w artykule 22 ust. 2, odnoszą się do przyszłego rozwoju systemu CIS, na przykład powstanie ekranów lub realizacja infrastruktury technicznej stosowne do tytułu VI Traktatu o Unii Europejskiej.

Deklaracja odnosząca się do Konwencji Neapolitańskiej. Rada zgadza się, że jest konieczna rewizja Konwencji w sprawie postanowień o pomocy wzajemnej władz celnych z dnia 7 września 1967 r. (znana jako Konwencja Neapolitańska), włączając postanowienia Konwencji o ochronie danych osobowych. Niniejsza próba musi być podjęta celem osiągnięcia przynajmniej tych samych zasad dla ochrony danych osobowych w Konwencji, jak to zostało uregulowane w propozycji rozporządzenia, o którym mowa w deklaracji odnośnie do artykułu 1.

Deklaracja Wielkiego Księstwa Luksemburga

The Supervisory Authority provided for in Article 17(2) of the law of 2 August 2002 concerning the protection of individuals with regard to the processing of personal data is designated as the national supervisory authority provided for in Article 17 of the Convention, its task being to monitor compliance with the provisions on the protection of personal data in the framework of the use of the Customs Information System. The Customs and Excise Administration is designated as the national authority having direct access to the data in the Customs Information System provided for in Article 7(1) and as the authority which may make use of the data referred to in Article 8(2) of the Convention. It is responsible, at national level, for the Customs Information System under Article 10(1) of the Convention.

Organ nadzorczy, o którym mowa w artykule 17 ust. 2 ustawy z dnia 2 sierpnia 2002 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych jest wyznaczony jako krajowy organ nadzorczy, o którym mowa w artykule 17 Konwencji, przy czym jego zadaniem jest monitorowanie zgodności z postanowieniami odnośnie do ochrony danych osobowych w zakresie wykorzystania Systemu Informacji Celnej. Administracja Celną i Akcyzową jest wyznaczona jako krajowy organ mający bezpośredni dostęp do danych w Systemie Informacji Celnej, o których mowa w artykule 7 ust. 1, oraz jako organ, który może wykorzystywać dane, o których mowa w artykule 8 ust. 2 Konwencji. Jest odpowiedzialny, na poziomie krajowym, za System Informacji Celnej zgodnie z artykułem 10 ust. 1 Konwencji.

COUNCIL ACT

of 26 July 1995

drawing up the Convention on the use of information technology for customs purposes

(95/C 316/02)

THE COUNCIL OF THE EUROPEAN UNION,

Having regard to the Treaty on European Union, and in particular Article K.3 (2) (c) thereof,

Whereas for the purposes of achieving the objectives of the Union the Member States regard customs cooperation as a matter of common interest, coming under the cooperation provided for in Title VI of the Treaty;

HAVING DECIDED that the Convention, the text of which is given in the Annex and which has been signed today by the Representatives of the Governments of the Member States of the Union, is hereby drawn up;

RECOMMENDS that it be adopted by the Member States in accordance with their respective constitutional requirements.

Done at Brussels, 26 July 1995.

For the Council

The President

J. A. BELLOCH JULBE

ANNEX

CONVENTION

Drawn up on the basis of Article K.3 of the Treaty on European Union, on the use of information technology for customs purposes

THE HIGH CONTRACTING PARTIES to this Convention, Member States of the European Union,

REFERRING to the Act of the Council of the European Union of 23 July 1995;

RECALLING the commitments contained in the Convention on Mutual Assistance between Customs Administrations, signed in Rome on 7 September 1967;

CONSIDERING that customs administrations are responsible, together with other competent authorities, at the external frontiers of the Community and within the territorial limit thereof, for the prevention, investigation and suppression of offences against not only Community rules, but also against national laws, in particular those laws covered by Articles 36 and 223 of the Treaty establishing the European Community;

CONSIDERING that a serious threat to public health, morality and security is constituted by the developing trend towards illicit trafficking of all kinds;

CONVINCED that it is necessary to reinforce cooperation between customs administrations, by laying down procedures under which customs administrations may act jointly and exchange personal and other data concerned with illicit trafficking activities, using new technology for the management and transmission of such information, subject to the provisions of the Council of Europe Convention on the Protection of Individuals with Regard to Automatic Processing of Personal Data, done at Strasbourg on 28 January 1981;

BEARING IN MIND that the customs administrations in their day-to-day work have to implement both Community and non-Community provisions, and that there is consequently an obvious need to ensure that the provisions of mutual assistance and administrative cooperation in both sectors evolve as far as possible in parallel,

HAVE AGREED ON THE FOLLOWING PROVISIONS:

CHAPTER I

DEFINITIONS

Article 1

For the purposes of this Convention,

1. The term 'national laws' means laws or regulations of a Member State, in the application of which the customs administration of that Member State has total or partial competence, concerning:
 - the movement of goods subject to measures of prohibition, restriction or control, in particular those measures covered by Articles 36 and 223 of the Treaty establishing the European Community,
 - the transfer, conversion, concealment, or disguise of property or proceeds derived from, obtained directly or indirectly through or used in, illicit international drug trafficking.
2. The term 'personal data' means any information relating to an identified or identifiable individual.

3. The term 'supplying Member State' means a State which includes an item of data in the Customs Information System.

CHAPTER II

ESTABLISHMENT OF A CUSTOMS INFORMATION SYSTEM

Article 2

1. The customs administrations of the Member States shall set up and maintain a joint automated information system for customs purposes, hereinafter referred to as the 'Customs Information System'.

2. The aim of the Customs Information System, in accordance with the provisions of this Convention, shall be to assist in preventing, investigating and prosecuting serious contraventions of national laws by increasing, through the rapid dissemination of information, the effectiveness of the cooperation and control procedures of the customs administrations of the Member States.

CHAPTER III

OPERATION AND USE OF THE CUSTOMS INFORMATION

Article 3

1. The Customs Information System shall consist of a central data-base facility and it shall be accessible via terminals in each Member State. It shall comprise exclusively data necessary to achieve its aim as stated in Article 2 (2), including personal data, in the following categories:

- (i) commodities;
- (ii) means of transport;
- (iii) businesses;
- (iv) persons;
- (v) fraud trends;
- (vi) availability of expertise.

2. The Commission shall ensure the technical management of the infrastructure of the Customs Information System in accordance with the rules provided for by the implementing measures adopted within the Council.

The Commission shall report on the management to the committee referred to in Article 16.

3. The Commission shall communicate to that committee the practical arrangements adopted for the technical management.

Article 4

The Member States shall determine the items to be included in the Customs Information System relating to each of the categories (i) to (vi) in Article 3 to the extent that this is necessary to achieve the aim of the system. No

items of personal data shall be included in any event within categories (v) and (vi) of Article 3. The items of information included in respect of persons shall comprise no more than:

- (i) name, maiden name, forenames and aliases;
- (ii) date and place of birth;
- (iii) nationality;
- (iv) sex;
- (v) any particular objective and permanent physical characteristics;
- (vi) reason for inclusion of data;
- (vii) suggested action;
- (viii) a warning code indicating any history of being armed, violent or escaping.

In any case personal data listed in Article 6, first sentence of the Council of Europe Convention for the Protection of Individuals with Regard to Automatic Processing of Personal Data, done at Strasbourg on 28 January 1981, hereinafter referred to as the '1981 Strasbourg Convention', shall not be included.

Article 5

1. Data in categories (i) to (iv) of Article 3 shall be included in the Customs Information System only for the purpose of sighting and reporting, discreet surveillance or specific checks.

2. For the purpose of the suggested actions referred to in paragraph 1, personal data within any of the categories (i) to (iv) of Article 3 may be included in the Customs Information System only if, especially on the basis of prior illegal activities, there are real indications to suggest that the person concerned has committed, is in the act of committing, or will commit serious contraventions of national laws.

Article 6

1. If the suggested actions referred to in Article 5 (1) are carried out, the following information may in whole, or in part, be collected and transmitted to the supplying Member State:

- (i) the fact that the commodity, means of transport, business or person reported has been found;
- (ii) the place, time and reason for the check;
- (iii) the route and destination of the journey;
- (iv) persons accompanying the person concerned or occupants of the means of transport;
- (v) the means of transport used;
- (vi) objects carried;
- (vii) the circumstances under which the commodity, means of transport, business or person was found.

When such information is collected in the course of discreet surveillance steps must be taken to ensure that the discreet nature of the surveillance is not jeopardized.

2. In the context of a specific check referred to in Article 5 (1) persons, means of transport and objects may be searched to the extent permissible and in accordance with the laws, regulations, and procedures of the Member State in which the search takes place. If the specific check is not permitted by the law of a Member State, it shall automatically be converted by that Member State into sighting and reporting.

Article 7

1. Direct access to data included in the Customs Information System shall be reserved exclusively for the national authorities designated by each Member State. These national authorities shall be customs

administrations, but may also include other authorities competent, according to the laws, regulations and procedures of the Member State in question, to act in order to achieve the aim stated in Article 2 (2).

2. Each Member State shall send the other Member States and the committee referred to in Article 16 a list of its competent authorities which have been designated in accordance with paragraph 1 to have direct access to the Customs Information system stating, for each authority which data it may have access to and for what purposes.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, Member State may, by unanimous agreement, permit access to the Customs Information System by international or regional organizations. Such agreement shall take the form of a protocol to this Convention. In reaching their decision the Member States shall take account of any reciprocal arrangements and any opinion of the Joint Supervisory Authority referred to in Article 18 on the adequacy of data protection measures.

Article 8

1. The Member States may only use data obtained from the Customs Information System in order to achieve the aim stated in Article 2 (2); however they may use it for administrative or other purposes with the prior authorization of and subject to any conditions imposed by the Member State which included it in the system. Such other use shall be in accordance with the laws, regulations and procedures of the Member State which seeks to use it and should take into account Principle 5.5 of the Recommendation R (87) 15 of 17 September 1987 of the Committee of Ministers of the Council of Europe.

2. Without prejudice to paragraphs 1 and 4 of this Article and Article 7 (3), data obtained from the Customs Information System shall only be used by national authorities in each Member State designated by the Member State in question, which are competent, in accordance with the laws, regulations and procedures of that Member State, to act in order to achieve the aim stated in Article 2 (2).

3. Each Member State shall send the other Member States and the committee referred to in Article 16 a list of the competent authorities it has designated in accordance with paragraph 2.

4. Data obtained from the Customs Information System may, with the prior authorization of, and subject to any conditions imposed by, the Member State which included it in the System, be communicated for use by national authorities other than those designated under paragraph 2, non-Member States, and international or regional organizations wishing to make use of them. Each Member State shall take special measures to ensure the security of such data when it is being transmitted or supplied to services located outside its territory. Details of such measures must be communicated to the Joint Supervisory Authority referred to in Article 18.

Article 9

1. The inclusion of data in the Customs Information System shall be governed by the laws, regulations and procedures of the supplying Member State unless this Convention lays down more stringent provisions.

2. The use of data obtained from the Customs Information System, including performance of any action under Article 5 suggested by the supplying Member State, shall be governed by the laws, regulations and procedures of the Member State using such data, unless this Convention lays down more stringent provisions.

Article 10

1. Each of the Member States shall designate a competent customs administration which shall have national responsibility for the Customs Information System.

2. This administration shall be responsible for the correct operation of the Customs Information System within the Member State and shall take the measures necessary to ensure compliance with the provisions of this Convention.

3. The Member States shall inform one another of the competent administration referred to in paragraph 1.

CHAPTER IV

AMENDMENT OF DATA

Article 11

1. Only the supplying Member State shall have the right to amend, supplement, correct, or delete data which it has included in the Customs Information System.

2. Should a supplying Member State note, or have drawn to its attention, that the data it included are factually inaccurate or were included, or are stored contrary to this Convention, it shall amend, supplement, correct or delete the data, as appropriate, and shall advise the other Member States accordingly.

3. If one of the Member States has evidence to suggest that an item of data is factually inaccurate, or was included or is stored on the Customs Information System, contrary to this Convention, it shall advise the supplying Member State as soon as possible. The latter shall check the data concerned and, if necessary, correct or delete the item without delay. The supplying Member State shall advise the other Member States of any correction or deletion effected.

4. If, when including data in the Customs Information System, a Member State notes that its report conflicts with a previous report as to content or suggested action, it shall immediately advise the Member State which made the previous report. The two Member States shall then attempt to resolve the matter. In the event of disagreement, the first report shall stand; but those parts of the new report which do not conflict shall be included in the System.

5. Subject to the provisions of this Convention, where in any Member State a court, or other competent authority within that Member State, makes a final decision as to amendment, supplementation, correction, or deletion, of data in the Customs Information System, the Member States undertake mutually to enforce such a decision. In the event of conflict between such decisions of courts or other competent authorities in different Member States, including those referred to in Article 15 (4) concerning correction or deletion, the Member State which included the data in question shall delete it from the System.

CHAPTER V

RETENTION OF DATA

Article 12

1. Data included in the Customs Information System shall be kept only for the time necessary to achieve the purpose for which it was included. The need for its retention shall be reviewed at least annually by the supplying Member State.

2. The supplying Member State may, within the review period, decide to retain data until the next review if its retention is necessary for the purposes for which it was included. Without prejudice to Article 15, if there is no decision to retain data it shall automatically be transferred to that part of the Customs Information System to which access shall be limited in accordance with paragraph 4.

3. The Customs Information System shall automatically inform the supplying Member State of a scheduled transfer of data from the Customs Information System under paragraph 2, giving one month's notice.

4. Data transferred under paragraph 2 shall continue to be retained for one year within the Customs Information System, but, without prejudice to Article 15, shall be accessible only to a representative of the committee referred to in Article 16 or to the supervisory authorities referred to in Articles 17 (1) and 18 (1). During that period they may consult the data only for the purposes of checking its accuracy and lawfulness, after which it must be deleted.

CHAPTER VI

PERSONAL DATA PROTECTION

Article 13

1. Each Member State intending to receive personal data from, or include it in, the Customs Information System shall, no later than the time of entry into force of this Convention, adopt the national legislation sufficient to achieve a level of protection of personal data at least equal to that resulting from the principles of the 1981 Strasbourg Convention.

2. A Member State shall receive personal data from, or include it in, the Customs Information System only where the arrangements for the protection of such data provided for in paragraph 1 have entered into force in the territory of that Member State. The Member State shall also have previously designated a national supervisory authority or authorities in accordance with Article 17.

3. In order to ensure the proper application of the data protection provisions in this Convention, the Customs Information System shall be regarded in every Member State as a national data file subject to the national provisions referred to in paragraph 1 and any more stringent provisions contained in this Convention.

Article 14

1. Subject to Article 8 (1), each Member State shall ensure that it shall be unlawful under its laws, regulations

and procedures for personal data from the Customs Information System to be used other than for the purpose of the aim stated in Article 2 (2).

2. Data may be duplicated only for technical purposes, provided that such duplication is necessary for direct searching by the authorities referred to in Article 7. Subject to Article 8 (1), personal data included by other Member States may not be copied from the Customs Information System into other national data files.

Article 15

1. The rights of persons with regard to personal data in the Customs Information System, in particular their right of access, shall be put into effect in accordance with the laws, regulations and procedures of the Member State in which such rights are invoked.

If laid down in the laws, regulations and procedures of the Member State concerned, the national supervisory authority provided for in Article 17 shall decide whether information is to be communicated and the procedures for so doing.

A Member State which has not supplied the data concerned may only communicate data if it has first given the supplying Member State an opportunity to adopt its position.

2. A Member State, to which an application for access to personal data is made, shall refuse access if access may undermine the performance of the legal task specified in the report pursuant to Article 5 (1), or in order to protect the rights and freedoms of others. Access shall be refused in any event during the period of discreet surveillance or sighting and reporting.

3. In each Member State, a person may, according to the laws, regulations and procedures of the Member State concerned, have personal data relating to himself corrected or deleted if that data is factually inaccurate, or was included or is stored in the Customs Information System contrary to the aim stated in Article 2 (2) of this Convention or to the provisions of Article 5 of the 1981 Strasbourg Convention.

4. In the territory of each Member State, any person may, in accordance with the laws, regulations and procedures of the Member State in question, bring an action or, if appropriate, a complaint before the courts or the authority competent under the laws, regulations and procedures of that Member State concerning personal

data relating to himself on the Customs Information System, in order to:

- (i) correct or delete factually inaccurate personal data;
- (ii) correct or delete personal data included or stored in the Customs Information System contrary to this Convention;
- (iii) obtain access to personal data;
- (iv) obtain compensation pursuant to Article 21 (2).

The Member States concerned undertake mutually to enforce the final decisions taken by a court, or other competent authority, pursuant to (i), (ii) and (iii).

5. The references in this Article and in Article 11 (5) to a 'final decision' do not imply any obligation on the part of any Member State to appeal against a decision taken by a court or other competent authority.

CHAPTER VII

INSTITUTIONAL FRAMEWORK

Article 16

1. A Committee consisting of representatives from the Customs Administrations of the Member States shall be set up. The Committee shall take its decisions unanimously where the provisions of the first indent of paragraph 2 are concerned and by a two-thirds majority where the provisions of the second indent of paragraph 2 are concerned. It shall adopt its rules of procedure unanimously.

2. The Committee shall be responsible:

- for the implementation and correct application of the provisions of this Convention, without prejudice to the powers of the authorities referred to in Articles 17 (1) and 18 (1);

— for the proper functioning of the Customs Information System with regard to technical and operational aspects. The Committee shall take all necessary steps to ensure that the measures set out in Articles 12 and 19 are properly implemented with regard to the Customs Information System. For the purpose of applying this paragraph, the Committee may have direct access to, and use of, data from the Customs Information System.

3. The Committee shall report annually to the Council, in accordance with Title VI of the Treaty on European Union, regarding the efficiency and effectiveness of the Customs Information System, making recommendations as necessary.

4. The Commission shall be party to the Committee's proceedings.

CHAPTER VIII

PERSONAL DATA PROTECTION SUPERVISION

Article 17

1. Each Member State shall designate a national supervisory authority or authorities responsible for personal data protection to carry out independent supervision of such data included in the Customs Information System.

The supervisory authorities, in accordance with their respective national laws shall carry out independent supervision and checks, to ensure that the processing and use of data held in the Customs Information System do not violate the rights of the person concerned. For this purpose the supervisory authorities shall have access to the Customs Information System.

Article 25

1. This Convention shall be open to accession by any State that becomes a member of the European Union.
2. The text of this Convention in the language of the acceding State, drawn up by the Council of the European Union, shall be authentic.
3. Instruments of accession shall be deposited with the depositary.
4. This Convention shall enter into force with respect to any State that accedes to it ninety days after the deposit of its instrument of accession or on the date of entry into force of the Convention if it has not already entered into force at the time of expiry of the said period of ninety days.

Article 26

1. The Secretary-General of the Council of the European Union shall act as depositary of this Convention.

2. The depositary shall publish in the *Official Journal of the European Communities* information on the progress of adoptions and accessions, declarations and reservations, and also any other notification concerning this Convention.

Article 27

1. Any dispute between Member States on the interpretation or application of this Convention must in an initial stage be examined by the Council in accordance with the procedure set out in Title VI of the Treaty on European Union with a view to reaching a solution.

If no solution is found within six months, the matter may be referred to the Court of Justice of the European Communities by a party to the dispute.

2. Any dispute between one or more Member States and the Commission of the European Communities concerning the application of this Convention which it has proved impossible to settle through negotiation may be submitted to the Court of Justice.

En fe de lo cual, los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Convenio.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne konvention.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter dieses Übereinkommen gesetzt.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφωντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα σύμβαση.

In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries have hereunto set their hands.

En foi de quoi, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas de la présente convention.

Dá fhianú sin, chuir na Lánchumhachtraigh thíos-sínithe a lámh leis an gCoibhinsiún seo.

In fede di che, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce alla presente convenzione.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder deze overeenkomst hebben gesteld.

Em fé do que, os plenipotenciários abaixo assinados apuseram as suas assinaturas no final da presente convenção.

Tämän vakuudeksi alla mainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen.

Til bekræftelse härav har undertecknade befullmäktigade ombud undertecknat denna konvention.

Hecho en Bruselas, el veintiseis de julio de mil novecientos noventa y cinco, en un ejemplar único, en lenguas alemana, inglesa, danesa, española, finesa, francesa, griega, gaélica, italiana, neerlandesa, portuguesa y sueca, cuyos textos son igualmente auténticos y que será depositado en los archivos de la Secretaría General del Consejo de la Unión Europea.

Udfærdiget i Bruxelles den seksogtyvende juli nitten hundrede og femoghalvfems, i ét eksemplar på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, hvilke tekster alle har samme gyldighed, og deponeres i arkiverne i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union.

Geschehen zu Brüssel am sechsundzwanzigsten Juli neunzehnhundertfünfundneunzig in einer Urschrift in dänischer, deutscher, englischer, finnischer, französischer, griechischer, irischer, italienischer, niederländischer, portugiesischer, schwedischer und spanischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist; die Urschrift wird im Archiv des Generalsekretariats des Rates der Europäischen Union hinterlegt.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι έξι Ιουλίου χίλια εννιακόσια ενενήντα πέντε, σε ένα μόνο αντίτυπο, στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ιφλανδική, ισπανική, ιταλική, ολλανδική, πορτογαλική, σουηδική και φινλανδική γλώσσα, όλα δε τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά και κατατίθενται στα αρχεία της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Done at Brussels on the twenty-sixth day of July in the year one thousand nine hundred and ninety-five in a single original, in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, each text being equally authentic, such original remaining deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union.

Fait à Bruxelles, le vingt-six juillet mil neuf cent quatre-vingt-quinze, en un exemplaire unique, en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, finnoise, française, grecque, irlandaise, italienne, néerlandaise, portugaise et suédoise, tous ces textes faisant également foi, exemplaire qui est déposé dans les archives du Secrétariat général du Conseil de l'Union européenne.

Arna dhéanamb sa Bhruiséil, an séú lá is fiche de Iúil sa bhliain míle naoi gcéad nócha a cúig, i scríbhinn bhunaidh amháin sa Bhéarla, sa Danmhairgis, sa Fhionlainnis, sa Fhraincis, sa Ghaeilge, sa Ghearmáinis, sa Ghréigis, san Iodáilis, san Ollainnis, sa Phortaingéilis, sa Spáinnis agus sa tSualainnis agus combúdarás ag na téacsanna i ngach ceann de na teangacha sin; déanfar an scríbhinn bhunaidh sin a thaisceadh i gcartiann Ardrúnaíocht Chomhairle an Aontais Eorpaigh.

Fatto a Bruxelles, addì ventisei luglio millenovecentonovantacinque, in unico esemplare in lingua danese, finlandese, francese, greca, inglese, irlandese, italiana, olandese, portoghese, spagnola, svedese e tedesca, i testi di ciascuna di queste lingue facenti ugualmente fede, esemplare depositato negli archivi del segretariato generale dell'Unione europea.

Gedaan te Brussel, de zesentwintigste juli negentienhonderd vijffennegentig, in één exemplaar, in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek, dat wordt neergelegd in het archief van het Secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie.

Feito em Bruxelas, em vinte e seis de Julho de mil novecentos e noventa e cinco, em exemplar único, nas línguas alemã, dinamarquesa, espanhola, finlandesa, francesa, grega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa e sueca, fazendo igualmente fé todos os textos, depositado nos arquivos do Secretariado-Geral do Conselho da União Europeia.

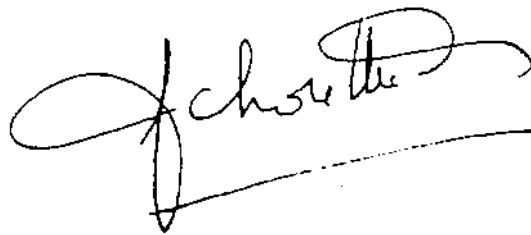
Tehry Brysselissä kahdentenkymmenentenäkuudentena päivänä heinäkuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäviisi yhtenä ainoana kappaleena englannin, espanjan, hollannin, iirin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä kaikkien näiden tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset, ja se talletetaan Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön arkistoon.

Urfärdad i Bryssel den tjugosjätte juli nittonhundranittiofem i ett enda exemplar, på danska, engelska, finska, franska, grekiska, irländska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska, varvid alla texter är lika giltiga, och deponerad i arkiven vid generalsekretariatet för Europeiska unionens råd.

Pour le gouvernement du royaume de Belgique

Voor de Regering van het Koninkrijk België

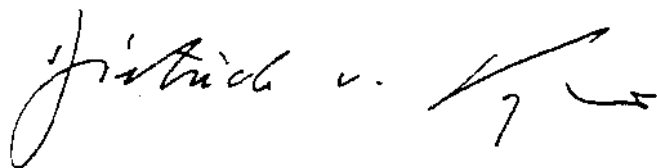
Für die Regierung des Königreichs Belgien

For regeringen for Kongeriget Danmark

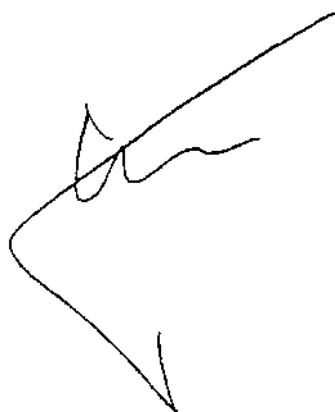
Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

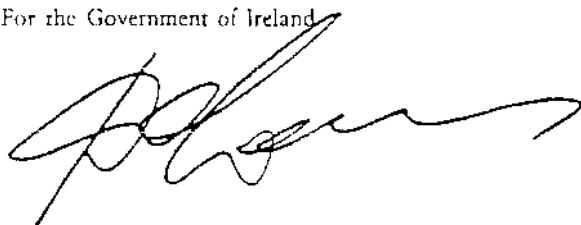

Pour le gouvernement de la République française

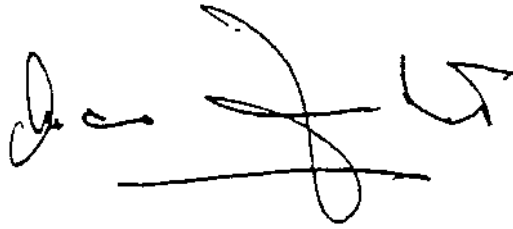

Thar ceann Rialtas na hÉireann

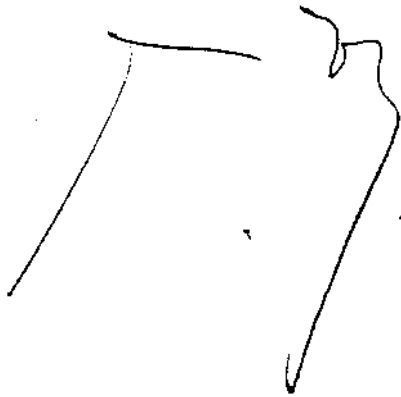
For the Government of Ireland

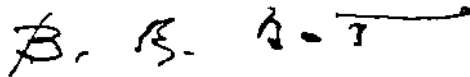
Per il governo della Repubblica italiana

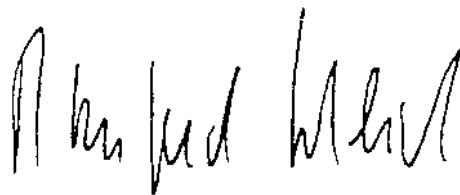
Pour le gouvernement du grand-duché de Luxembourg

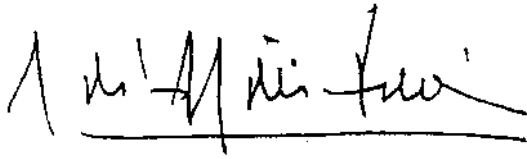
Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Regierung der Republik Österreich

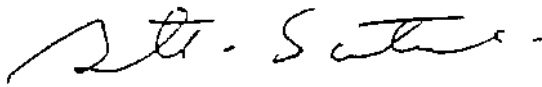

Pelo Governo da República Portuguesa

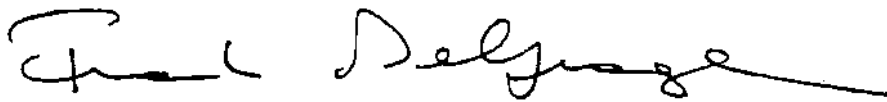
António Guterres

Suomen hallituksen puolesta

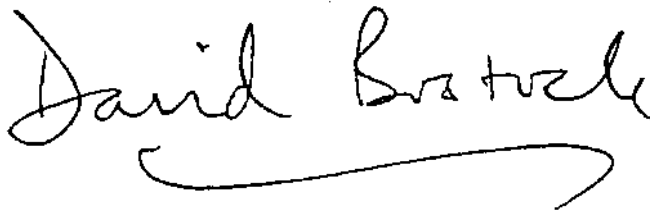
St. Sater

På svenska regeringens vägnar

Carl Delgado

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

David Bostock

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
Jarosław Pietras

Sekt.Min.JP/403 /DP/2005/gg

Warszawa, dnia 4 lutego 2005 r.

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektów uchwał Rady Ministrów w sprawie:

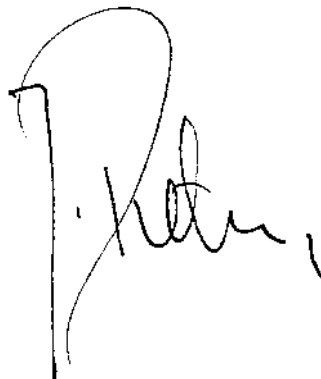
- przedłożenia Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K 3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych, sporządzonej w Brukseli dnia 26 lipca 1995 r.,
 - przedłożenia Porozumienia w sprawie tymczasowego stosowania między niektórymi Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K 3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wykorzystania technologii informatycznej dla potrzeb celnych, sporządzonego w Brukseli dnia 26 lipca 1995 r.,
 - przedłożenia Protokołu sporządzonego na podstawie artykułu K 3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie wykładni Konwencji o wykorzystaniu technologii informatycznej dla potrzeb celnych, dokonanej w trybie prejudycjalnym przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, sporządzonego w Brukseli dnia 29 listopada 1997 r.,
 - przedłożenia Protokołu sporządzonego na podstawie artykułu K 3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie zakresu informacji dotyczących prania wpływów pieniężnych w Konwencji o wykorzystaniu technologii informatycznej dla potrzeb celnych oraz włączenia numeru rejestracyjnego środków transportu do Konwencji, sporządzonego w Brukseli dnia 12 marca 1999 r.,
 - przedłożenia Protokołu sporządzonego zgodnie z artykułem 34 Traktatu o Unii Europejskiej, zmieniającego, w zakresie utworzenia bazy danych rejestru celnego dla celów identyfikacyjnych, Konwencję o wykorzystaniu technologii informatycznej dla potrzeb celnych, sporządzonego w Brukseli dnia 8 maja 2003 r.
- oraz projektów ustaw o upoważnieniu do ratyfikacji wyżej wymienionej konwencji, protokołu oraz porozumień, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jarosława Pietrasa, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedłożonymi projektami uchwał Rady Ministrów (RM-10-15-05), (RM-10-16-05), (RM-10-17-05), (RM-10-18-05), (RM-10-19-05), oraz projektami ustaw (RM-111-29-05), (RM-111-29-05), (RM-111-30-05), (RM-111-31-05), (RM-111-32-05), (RM-111-33-05) pragnę wyrazić następującą opinię:

- I. Zarówno projektowane uchwały jak i ustawy mają na celu umożliwienie funkcjonowania w polskim porządku prawnym postanowieniom zawartym w wyżej wymienionej konwencji, porozumieniu oraz protokołach. Rozstrzygnięcia legislacyjne przyjęte w tych dokumentach nie budzą zastrzeżeń w kontekście ich zgodności z prawem wspólnotowym.

- II. **W konkluzji stwierdzam, że wyżej wymienione projektowane uchwały Rady Ministrów oraz projekty ustaw są zgodne z prawem Unii Europejskiej.**

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Adam Daniel Rotfeld
Minister Spraw Zagranicznych